

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

B-3 (7)

Turiny

1 pamoka. Klastinga senelė	3 psl.
2 pamoka. Šventyklos atstatymas	5 psl.
3 pamoka. Paschos šventė	7 psl.
4 pamoka. Šventyklos išvalymas	4 psl.
5 pamoka. Šeimos paslaptys	11 psl.
6 pamoka. Prisiliesti prie neliečiamybės	14 psl.
7 pamoka. Noriai tarnauti	16 psl.
8 pamoka. Nelengva mylėti	18 psl.
9 pamoka. Ieškokite ir rasite	20 psl.
10 pamoka. Ir akmuo jiems primins	23 psl.
11 pamoka. Jo Artumo palaiminimas	25 psl.
12 pamoka. Giedok, kalbėk, dalykis	27 psl.
13 pamoka. Vienas puslapis iš dienoraščio	30 psl.

KLASTINGA SENELĖ

Įsimintina eilutė: „Jeigu kas nesirūpina savaisiais, ypač namiškiais, tai yra užsigynęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį“ (1 Tim 5, 8).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Karalių 11 skyrius

Pagrindinė mintis: Šeimos nariai, kurie eina Dievo keliu, rūpinasi vienas kitu.

Mes visi žinome, kad šeimos nariai turi mylėti ir saugoti vienas kitą. Argi ne tiesa? Neįmanoma įsivaizduoti geraširdę senelę, kuri liepia nužudyti savo vaikaičių.

Tai buvo labai klastinga senelė. Jos vardas Atalija. Ji buvo Judėjos karaliaus motina ir taip pat Izraelio karaliaus Ahabo ir jo žmonos pagonės Jezabelės duktė. Atalija, kaip ir jos motina, sėjo blogį.

Atalija valdė Judėjos karalystę. Jos sūnus Ahazijas tapo karaliumi, būdamas dvidešimt dviejų metų. Ir nors Ahazijas buvo karaliaus Dovydo giminės palikuonis, Biblijoje rašoma, kad jis buvo piktas karalius. Karalius Ahazijas valdė Judėją tik vienerius metus. Po to jis ir visi jo artimieji giminės pagal motinos liniją buvo nužudyti sukilusios minios šiauriniame Izraelyje. Atalija, sužinojusi, kad jos sūnus ir giminaičiai mirę, nusprendė, kad ir pagal jos vyro liniją visi giminaičiai, karališkios šeimos palikuonys, turi būti nužudyti. Ir jai neturėjo reikšmės, kad tai buvo jos pačios vaikaičiai. Ji norėjo būti karaliene, o visa kita ne taip svarbu.

Biblijoje rašoma, kad Atalija išžudė „visus“ karaliaus Ahazijo vaikus. Ši žinia greitai pasklido visur. Ir kad išgelbėjus nors vieną vaiką, nebuvo daug laiko.

Bet karalienei Atalijai ne viskas pasisekė taip padaryti, kaip buvo suplanavusi.

Karaliaus Jehoramo duktė Jehošeba, Ahazijo sesuo, paėmusi Ahazijos sūnų Jehošą, patį jauniausiąjį prinčą, vogčiomis išnešė jį iš tos vietos, kur buvo žudomi karaliaus sūnūs, ir paliko jį bei jo auklę viename miegamajame ir rūpinosi jais. Taip jį paslėpė jį nuo Atalijos, ir jis nebuvo nužudytas. Taip jis išbuvo šešerius metus, paslėptas Viešpaties Namuose, o Atalija valdė kraštą nieko neįtardama. Per tuos šešerius metus Jehošas paaugo ir išmoko mylėti ir gerbti Dievą ir jo šventyklą. Jehošeba, pasitarusi su savo vyru, nusprendė, kad atėjo laikas jų paslaptį atskleisti visiems: Jehošas turi tapti karaliumi!

Septintais metais, penktadienio naktį, kunigas Jehojada slaptai pasišaukė rūmų sargybos šimtininkus ir įsakė jiems nueiti pas jį į Viešpaties Namus. Sudaręs su jais sandorą, prisaikdino Viešpaties Namuose ir parodė jiems gyvą ir sveiką karaliaus sūnų Jehošą. Berniukas buvo pasiruošęs karūnavimui. Jie nusprendė jį karūnuoti sabatos rytą, kai visi susirinks į pamaldas. Sargybiniai prisiekė išlaikyti paslaptį ir apsaugoti karalių Jehošą. Jie buvo pasiruošę užmušti kiekvieną, jei kas bandytų jį pagrobti. Atėjus rytui, sargybiniai apsupo karalių iš visų pusių, kiekvienas su ginklu rankoje. Jie stebėjo žmones. Atėję į pamaldas, žmonės nesuprato, kas vyksta, juk jie nežinojo apie mažąjį Jehošą. Bet kunigas Jehojada, paėmęs už rankos savo giminaitį Jehošą, atvedė ir pastatė jį žmonėms.

Tada Jehojada uždėjo jam vainiką – spindinčią karaliaus karūną, ant galvos ir perdavė Dešimt Dievo Įsakymų. Po to, simbolizuojant Dievo įgaliojimą, kunigas patepė Jehošo kaktą alyvų aliejumi ir paskelbė jį karaliumi. Visi žmonės plojo ir šaukė: „Tegyvuoja karalius!“ Pagal pažadą Mesijas ateis, nes Dovydo palikuonis išsaugotas. Užgrojo trimitai, visi žmonės džiaugėsi ir šaukė: „Tegyvuoja

karalius!“ Mažasis karalius šypsojosi ir visiems mojavo ranka. Šiai ceremonijai jis buvo paruoštas.

Išgirdusi palydos, sargybinių ir žmonių šauksmus, karalienė Atalija nuėjo prie žmonių į Viešpaties Namus. Ji niekada neidavo į sabatos pamaldas, bet žinojo, kad žmonės taip paprastai netriukšmaudavo. Ten šventykloje ji pamatė: karalius pagal paprotį stovi prie stulpo, vadai bei trimitininkai – šalia karaliaus, o šalies žmonės džiūgauja ir pučia trimitus. Supykusi Atalija persiplėšė drabužius ir ėmė šaukti: „Išdavystė!“

Kunigas Jehojada sargybiniams įsakė išvaryti ją iš šventyklos ir nužudyti, o taip pat nužudyti kiekvieną, kuris bandys ją apginti. Niekas iš žmonių tam neprieštaravo. Sargybiniai išvedė ją įėga. Ji buvo nužudyta, kai ėjo į karaliaus rūmus pro Arklių vartus.

Kunigas Jehojada sudarė sandorą tarp Viešpaties bei karaliaus ir tautos, kad jie būtų Viešpaties tauta, o kitą sandorą tarp karaliaus ir tautos.

Tada visi šalies žmonės nuėjo į Baalo šventyklą, nugriovė ją, sutrupino aukurus ir statulas, o Baalo kunigą Mataną užmušė priešais aukurus.

Pastatęs sargybinius Viešpaties Namuose, kunigas Jehojada su šimtininkais, kariais, palydos sargybiniais ir visos šalies žmonėmis palydėjo karalių iš Viešpaties Namų į karaliaus rūmus pro palydos sargybinių vartus, ir karalius sėdosi į sostą. Pagaliau Jeruzalėje karaliumi tapo žmogus, mylintis Dievą. Jehoašas buvo septynerių metų, kai tapo karaliumi.

Turbūt nesunku atsakyti į klausimą, kas gi iš Jehoašo artimųjų mylėjo Dievą ir tarnavo jam.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Klastinga senelė“. Jo turinio įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Nupieškite giminės medį ir ant jo užrašykite vardus: Ahabas, Jezabelė, Atalija, Jehoramas, Ahazijas, Jehoašas, Jehošeba, Jehojada.

Ant širdies formos popierius lapo užrašykite įsimintiną eilutę. Pritvirtinkite ją matomoje vietoje ir mokykitės mintinai.

Pasimelskite, kad jūsų šeima visada mylėtų Dievą ir eitų Jo keliu.

Pirmadienis

Perskaitykite 2Karalių 11, 1–8.

Nupieškite savo šeimos genealoginį medį. Prisiminkite kuo daugiau giminaičių.

Melskitės, kad jūsų šeima jus priimtų kaip gerą ir rūpestingą žmogų.

Antradienis

Perskaitykite 2Karalių 11, 9–21.

Pagalvokite apie tris savo šeimos narius (jie gali būti vyresni ar jaunesni už jus) ir užrašykite du būdus, kaip jūs galėtumėte jiems padėti ir skirti dėmesio kitą savaitę.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite atvejį, kai jūsų šeimos narys ypatingu būdu parodė meilę ir rūpestį kitam.

Pasimelskite ir paprašykite Dievo parodyti jums, kaip jūs galėtumėte rūpintis savo šeima.

Trečiadienis

šeimoje svarbiausia yra bendravimas. Pagalvokite, kaip šiuo atveju jūs galėtumėte padėti savo šeimai?

Per šeimos pamaldas su visa šeima pagiedokite savo mėgstamiausią krikščionišką giesmę.
Pakartokite įsimintiną eilutę.
Pasimelskite, kad jūs turėtumėte galimybę padėti savo šeimai.

Ketvirtadienis

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tris sutapimus ir tris skirtumus tarp savo šeimos ir Jehošėbos šeimos.

Perskaitykite Ef 6, 1; Kol 3, 20.

Apmąstydami tekstus, atsakykite į klausimus, ar teisingai pasielgė Jehošėba? Paaiškinkite savo atsakymą.

Nepaisant aplinkybių, paprašykite Dievo suteikti ryžto vykdant Jo įsakymus ir eiti Jo nurodytu keliu.

Penktadienis

Jehoašo istoriją sužaiskite vaidmenimis.

Padėkokite savo šeimos nariams, kurie jumis rūpinasi. Jiems padėką galite išreikšti žodžiais, laiškeliu, atvirute arba padaryti jiems ką nors malonaus.

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir dėkokite Dievui už šią šeimą, kuri jus myli ir rūpinasi jumis.

2 pamoka

ŠVENTYKLOS ATSTATYMAS

Įsimintina eilutė: „Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar tarsi verčiamas, nes Dievas myli linksimą davėją“ (2 Kor 9, 7).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Karalių 12, 1–6; 2 Metraščių 24, 1–14.

Pagrindinė mintis: Kai mes aukojame bažnyčiai, Dievo meilė atsispindi mumyse.

Tikriausia jūs ne kartą girdėjote, kaip bažnyčioje prašoma paaukoti dėl bažnyčios išlaikymo ir Maldos namų pastato priežiūros. Šiandien mes taip pat kalbėsime apie aukas bažnyčiai. Šventykla buvo apleista ir ilgą laiką nefunkcionavo. Ką izraelitai tada padarė?

Įsivaizduokite, kad jūs esate marmuriniuose karaliaus rūmuose. Jūs vaikštote po karaliaus menes ir pastebite mažą berniuką, apsvilkusį savo tėvo, karaliaus, mantiją. Purpurinis atlasas laisvai krinta, o balti rankogaliai kabo beveik iki kelių. Tėvo auksinė karūna ant jo galvos atrodo kaip užmautas molinis puodas. Ir vis tiek šis berniukas yra karalius. Niekas nedrįsta iš jo pasijuokti. Šalia jo dėdė – kunigas Jehojada. Karaliui Jehoašui jis buvo kaip tėvas. Jie susikabinę rankomis ėjo prie sosto, į kurį vakar berniukas pirmą kartą atsisėdo.

Jie ką tik atėjo iš Jeruzalės šventyklos, kuri yra netoli karaliaus rūmų. Šventyklos nepalyginsi su karaliaus rūmais. Šventykla dabar labai blogoje būsenoje: nusilupę dažai, atskilę akmenys, pratrintas raudonas kilimas, langų rėmai sutrūkinėję.

Mažasis karalius Jehoašas iš visų jėgų stengiasi užlipti į sostą, bet tik padedant jo dėdei

Jehojadai jam pavyko atsisėsti. Priekyje kabo sukryžiuotos jo trumpos kojelės.

Ir štai jis – naujasis karalius! Laimė, kad jo geriausias patarėjas yra kunigas Jehojadas, kuris visada yra šalia jo ir išaiškina jam karališkus reikalus, padeda priimti teisingą sprendimą. Jehoašui didelę įtaką turėjo Jehojado auklėjimas, ir jis pirmiausia nusilenkė Dievui, ir darė, kas dora Viešpaties akyse.

Praėjo dvidešimt trys metai. Dabar jau į sostą ateina jaunas, gražus jaunuolis spręsti karališkų klausimų. Jis lieknas ir aukštas, taip kad jam raudona mantija kaip tik. Jis šiandien pasišaukė kunigus ir levitus apsvarstyti, kaip suremontuoti šventyklą. Karalius Jehoašas paklausė susirinkusių: „Kodėl jūs tinkamai neprižiūrite šventyklos?“ Neseniai jis suprato, kad kunigų mokesčiai šventykloje panaudojami ne pagal paskirtį. Šventyklos pastatas apleistas, blogoje būsenoje, ir kiekvienas užėjęs į ją jaučiasi nemalonias.

Jehoašas labai pasipiktino ir paprašė savo dėdės Jehojados, kad jam padėtų kaip kad anksčiau padėdavo. Jis norėjo surinkti aukas šventyklos remontui ir darbininkų išlaikymui. Kunigai padarė aukų dėžutę ir pastatė ją prie tos sienos, kur buvo tinkas nukritęs, ir buvo matoma, kad reikalingas remontas. Ir žmonės aukojo pinigais, kad šventykla būtų restauruojama iki pat jos pirmąsios būsenos.

Aukos ir dovanos greitai kaupėsi. Visus jaudino šventyklos atstatymo žinia. Kiekvienos dienos vakare pinigai iš dėžutės būdavo išimami ir suskaičiuojami dalyvaujant karališkajam prižiūrėtojui. Rytą aukų dėžutę sugrąžindavo į jos vietą prie įėjimo į šventyklą. Per trumpą laiką buvo surinkta didelė pinigų suma.

Pagaliau šventykloje prasidėjo paruošiamieji darbai: buvo pasamdyti tam tikri specialistai. Po kiek laiko šventykla buvo restauruota ir atrodė gražiau. O pinigų dar liko įsigijimui sidabrinių, auksinių indų, kuriuos Jehoašo senelė buvo pavogusi ir nunešusi į Baalo šventyklą.

Šventykla vėl visa švytėjo ir žmonės vėl rinkosi į pamaldas. Jie džiaugėsi, kad ne veltui buvo renkamos aukos, kad Dievo namai būtų atstatyti.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Šventyklos atstatymas“. Savo įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Nupieškite skrynią. Ant jos užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite matomoje vietoje. Išmokite įsimintiną eilutę mintinai. Giedokite savo mėgstamiausias padėkos giesmes Dievui.

Pasimelskite, kad Dievas suteiktų galimybių aukoti Jo bažnyčiai.

Pirmadienis

Perskaitykite 2 Karalių 12, 1–8.

Paimkite kokią nors dėžutę, kuri primintų skrynią, įdėkite į ją dešimtinę ir saugokite savo kambaryje, kol nunešite į bažnyčią. Tą dėžutę labai gražiai nuspalvinkite. Galite į ją įdėti ir savo pinigų. Pasimelskite prie tos dėžutės, kuri paskirta Viešpačiui, kad Jis laimintų ir daugintų jos turinį.

Antradienis

Perskaitykite 2 Karalių 12, 9–16.

Pasvarstykite su suaugusiais, kaip buvo naudojami pinigai, surinkti šventyklos remontui? Kai kuriose šalyse darbininkai gauna atlyginimą ne pinigais, o produktais. Pagalvokite, jeigu žmogus užsiima gyvulininkyste ar žvejyba, kaip jis turi atiduoti dešimtinę?

Atsakykite į tokį klausimą: ar kas nors mano gyvenime dar yra tokio, iš ko aš turėčiau atiduoti Dievui dešimtinę?

Pasimelskite ir paprašykite Dievo išminties ir supratimo, kad Jis nurodytų visus būdus, kaip turi būti atiduodama dešimtinė.

Trečiadienis

Perskaitykite 2 Kor 8, 7–8. Savo žodžiais paaiškinkite, kas dar Biblijoje rašoma apie dešimtinę ir aukas.

Pakartokite įsimintiną eilutę .

Paprašykite Dievo, kad padėtų jums dosniai aukoti.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Malachijo 3, 10.

Paklauskite ką nors iš suaugusiųjų, ką reiškia šioje eilutėje minimas žodis „maistas“, ir ar iš dešimtinės yra perkamas maistas?

Šią savaitę jūs susipažinote, kaip turi būti gražinta Dievui dešimtinė ir kaip Dievas atsilygina žmonėms už sugrąžintą dešimtinę.

Paprašykite Dievo, kad ir jūsų gyvenime išsipildytų Dievo pažadai pagal Malachijo 3, 10.

Penktadienis

Šią Biblijos pamoką sužaiskite per šeimos pamaldas.

Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

Su visa šeima apsvarstykite, ar gamtoje yra kas nors, kas iliustruotų, kaip svarbu atiduoti Dievui dešimtinę ir aukas.

Sukurkite apie tai giesmelę ar eiles.

Dėkokite Dievui už didelę malonę jūsų gyvenime.

3 pamoka

PASCHOS ŠVENTĖ

Įsimintina eilutė: „Džiūgausi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje tu ir tavo sūnūs bei dukterys... toje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks kaip buveinę Savo vardui“ (Jst 16, 11).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Metraščių 30.

Pagrindinė mintis: Per pamaldas Dievas nori mus matyti linksmus.

Ar jūs kada nors esate buvę stovyklos susirinkime, kuris tęsėsi visą savaitę? Ten jūs susitiko- te su įdomiais pamokslininkais, priėmėte svarbius sprendimus. Jūs išmokote naujų giesmių, įsigi- jote naujų draugų, daug ko naujo sužinojote. Ezekijas kviečia savo tautos žmones į Paschos šven- tę, kurioje dvasiškai sustiprėtų ir būtų pašlovintas Dievas.

(Kiekvieną įvykį mums reikia įsiminti, kad nepamirštume, kai būsim vyresni. Ar jūs galite prisiminti savo gimimo dieną, ar kitus praėjusius įvykius? Kad tai prisimintume, reikalingos nuo- traukos, dovanos, pasakojimai.)

Taip pat buvo ir tuo metu, kai šalį valdė karalius Ezekijas. Jo protėviai gyveno sunkioje vergo- vėje. Po to, kai angelas apsaugojo Izraelio pirmagimius ir Mozė išvedė Dievo tautą iš Egipto vergo- vės, izraelitai reguliariai šventė Paschos šventę. Kadangi šventykoje daugelį metų nevyko pamaldos ir žmonės buvo linkę paklusti šėtono mokymams, jie pamiršo pasakojimą apie išėjimą iš Egipto.

Gerasis karalius Ezekijas norėjo, kad žmonės vėl prisimintų, kaip Dievas vedė ir gelbėjo Savo tautą. Po mėnesio, kai buvo atstatyta šventykla, karalius pakvietė visus žmones atnaujinti santykius su Dievu, melstis, garbinti ir prisiminti Jį ne tik pagal senus pasakojimus. Jis pakvietė žmones, kad iš naujo išgyventų tuos įvykius savo jutimo organais: išgirsti pasakojimus apie Dievo meilę, pasivaišinti ypatingu maistu, uždegti ypatingas žvakes, kartu giedoti ir praleisti visos savaitės laiką draugiškai bendraujant.

Kaip jums atrodo, kaip šią žinią priėmė žmonės, kai karaliaus pasiuntiniai vyko į miestus ir kaimus kviesti žmones į šventę? Įsivaizduokite pagrindinę miesto gatvę, pilną žmonių, pro kurią vos gali praeiti apkrauti nešuliais mulai ir kupranugariai.

Šioje minioje pasirodo trimitininkas, kuris, pakėlęs žalvario dūdą į dangų, groja trumpą ritmingą melodiją, kuri visada praneša liaudžiai apie karaliaus įsakymus. Staiga liaudis sustoja ir visi nutyla. Šalia trimitininko atsistojo karaliaus pasiuntinys, laikydamas rankose pergamentą su karaliaus antspaudu, ir garsiai visiems skaito apie artėjančią Paschos šventę, kuri vyks Jeruzalėje. Karalius kviečia nusilenkti ir pagarbinti Dievą taip, kaip Jį garbino jų protėviai.

Kažkas pradeda juoktis iš pasiuntinio. Kažkas paklausė: „Kas yra Pascha?“ O kiti kalbėjo: „Taip, prisimename, kaip proseneliai kalbėjo, kokia svarbi jiems buvo ta šventė. Savo šeimose jie kiekvienais metais ją švęsdavo. Eikime į Jeruzalę ir viską pamatysime savo akimis“.

Sutartą dieną Jeruzalėje didžiulė minia šventė Paschos šventę. Žmonių buvo labai daug, kad net netilpo viešbučiuose, todėl žmonės statėsi palapines miesto pakraščiuose ir gatvėse. Visi džiaugsmingai garbino Dievą panašiai kaip jų protėviai.

Ir štai Biblijoje minimas vienas įdomus faktas, kad susirinkę žmonės garbino Dievą ir džiaugėsi Paschos švente labiau nei kunigai. Toks minios entuziazmas paskatino iš naujo kunigus pasišvesti tarnauti Dievui.

Visiems taip patiko Paschos šventė, kad baigiantis šventei, niekas nenorėjo vykti į namus. Jie nusprendė pasilikti dar vienai savaitei, su džiaugsmu melstis ir garbinti Dievą. Šiai šventei ir aukoms buvo pasiruošta ir panaudota du tūkstančiai jaunų jautukų bei septyniolika tūkstančių avių ir ožkų. Biblijoje rašoma: „Jeruzalėje buvo daug džiaugsmo, nes nuo Izraelio karaliaus Dovydo sūnaus Saliamono dienų nieko panašaus nebuvo įvykę Jeruzalėje (2 Met 30, 26).“

Apsvarsčius šitą pasakojimą, kaip jūs švęstumėt Paschą?

Tarnauk Dievui visa savo širdimi, visa, kas geriausia, atiduok Jam ir džiaugsmingai su savo broliais ir seserimis pašlovink Dievą.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Paschos šventė“. Savo įspūdžiais pasidalykite su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Nupieškite šventyklą ar bažnyčią. Ant jos užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite ją mato-moje vietoje. Mokykitės mintinai įsimintiną eilutę. Perskaitykite Evangelijos pagal Luką 2, 1–20. Pagalvokite, kokį džiaugsmą suteikia tėvams vaiko gimimas? Pagalvokite, kokiais trim būdais bažnyčios nariai gali išreikšti savo džiaugsmą, kai pirmą kartą atnešamas vaikas į pamaldas.

Melskitės ir dėkokite Dievui už tą džiaugsmą, kurį patiriate per pamaldas.

Pirmadienis

Perskaitykite 2 Metraščių 30, 1–12. Pagalvokite, kokiais būdais žmonės garbino Dievą per Paschos šventę?

Išvardykite penkis būdus, kuriais jūs asmeniškai galėtumėte garbinti Dievą. Kiekvienas bū-

das turėtų veikti mūsų jutimo organus: skonį, regą, klausą, uoslę, prisilietimo jautumą.

Visą savaitę tarnaukite Dievui vienu iš išvardintų būdų.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad padėtų jums garbinti Dievą, kad ir ką bedarytumėte savo gyvenime.

Antradienis

Perskaitykite 2 Metraščių 30, 13–27.

Prisiminkite pačias geriausias pamaldas, kuriose jūs dalyvavote. Kas jose buvo ypatingo? Kodėl jūs jas taip prisimate?

Apie šias pamaldas parašykite trumpą pasakojimą savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Melskitės ir dėkokite Dievui už tokias nuostabias ir įsimintinas pamaldas.

Trečiadienis

Šventajame Rašte raskite keletą vietų, kurių turinyje būtų žodis „pamaldos“. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tris idėjas iš tų pasirinktų eilučių. Pagalvokite, kokiais būdais tinka garbinti Dievą ir kokiais netinka.

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūsų pamaldos būtų sėkmingos ir pasiektų savo tikslą.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Apr 5, 11–13.

Pasirinkite gerai žinomą giesmę ir pagal tą melodiją užrašykite naujus žodžius. Žodžius galite pasirinkti pagal žodžius iš Apr 5, 12.

Su savo šeima aptarkite pamaldas bažnyčioje. Kokiu būdu jūsų šeima galėtų ten dalyvauti? Kuo būtų reikšmingos ir galėtų pasitarnauti pamaldos bažnyčioje jūsų šeimai?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad galėtumėte aktyviai dalyvauti bažnyčios pamaldose.

Penktadienis

Su savo šeimos nariais per šeimos pamaldas vaidmenimis sužaiskite šią tyrinėjamą Biblijos istoriją. Surašykite tris pavyzdžius iš gamtos pasaulio, kurie liudytų apie gyvenimo džiaugsmą. Paaiškinkite, kodėl būtent juos pasirinkote?

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir dėkokite Dievui už galimybę išreikšti savo džiaugsmą ir dėkingumą pamaldų metu.

4 pamoka

ŠVENTYKLOS APVALYMAS

Įsimintina eilutė: „Kaip džiaugiasi, kai buvo pasakyta: „Eime į Viešpaties Namus“ (Ps 122, 1).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Metraščių 29 sk.

Pagrindinė mintis: Kai kartu meldžiamės ir garbiname Dievą, Dievo meilė pasireiškia mumyse.

Ar kada nors teko jūsų tėvams už jus valyti jūsų kambarį? Visur betvarkė, ant grindų mėtos, neišvarūs drabužiai, išmėtytos knygos, nesutvarkyti patalai? Jeigu jūsų kambarys tokioje būklėje, tai

galima palyginti, kokioje būklėje buvo šventykla prieš tai, kai naujasis karalius ją išvalė ir sutvarkė.

Galbūt karalius Jehoašas buvo labiau priklausomas nuo savo dėdės kunigo Jehojado. Turbūt jis taip ir neišmoko savarankiškai mąstyti ir teisingai elgtis. Jis vykdė teisingus savo dėdės patarimus. Bet mes niekada nesužinosime, kaip iš tiktųjų ten buvo. Bet iš Biblijos mes žinome, kad po Jehojado mirties pas karalių Jehoašą atėjo Judėjos kunigaikščiai ir įtikino karalių, kad leistų žmonėms garbinti pagonių dievus, o ne gyvą dangiškąjį Dievą.

Po to Jehojado sūnus Zaharijas, Jehojašo pusbrolis, perspėjo žmones, jeigu jie nusigręš nuo Dievo, Dievas jų nebelaimins. Tada karalius sutiko užmušti Zahariją. Kaip greitai Jehojašas pamiršo, kaip jo dėdė Jehojadas išgelbėjo jį nuo mirties.

Bet kaip visada būna, blogis sugrįžta atgal. Karalius Jehojašas pralaimėjo kovą, kovojant su Sirijos armija, ir tame kare buvo sužeistas. Bet po to jis greitai buvo nužudytas savo lovoje. Jį nužudė du jo valdininkai, kurie atkeršijo jam už Zacharijo mirtį.

Pasikeitė keturi Judėjos karaliai, kol sugrįžo į šalį tikrojo Dievo garbinimas. Karalius Ezekijas buvo karaliaus Jehojašo proproproanūkis. Jis tapo karaliumi 25 metų. Jo tėvas savo rankomis sudaužė visus šventyklos daiktus, kurie buvo naudojami pamaldoms, ir uždarė šventyklą. Po to visuose Jeruzalės kampuose pastatė aukurus šėtono garbinimui. Ezekijas tikriausia visa tai stebėjo. Galbūt tarp jo ir jo tėvo kilo nesupratimas vienas kito, kuris kiekvieną dieną stiprėjo. Jo tėvas nekentė Dievo, o Ezekijas mylėjo Viešpatį visa širdimi. Šalyje nebuvo nei sutarimo, nei tvarkos, o kaimyninės šalys šaipėsi iš judėjų. Jeruzalę nuolat užpuldavo. Kovoje žūdavo jauni vyrai, o moteris ir vaikus išvesdavo į vergiją. Tai buvo baisūs metai. Ir viskas dėl to, kad garbino kitus dievus, o ne tikrąjį Dievą.

Ir štai į sostą atėjo karalius Ezekijas. Jis ryžosi viską daryti teisingai. Pirmiausia jis nusprendė pašvęsti kunigus tarnauti Dievui. Kartu su jais Ezekijas meldėsi, kad Dievas apsaugotų jų šalį, kad žmonės pasijustų saugūs. Antras žingsnis buvo šventyklos atstatymas, išvalymas, kaip pagarbos ir meilės Dievui simbolis.

Daugelį metų šventykla buvo uždaryta, ir pamaldos joje nevykdavo. Šventyklos daiktai buvo arba pavogti, arba sudaužyti. Ant grindų mėtėsi netikrų dievų garbinimo daiktai. Šventykloje nuo lubų driekėsi voratinkliai ir aplink buvo įvairiausių vabzdžių. Bet po poros savaičių šventykla buvo išvalyta ir paruošta pamaldoms ir didžiajai šventei.

Tai buvo didelė šventė. Daug žmonių visą dieną išbuvo šventykloje. Kunigai grojo arfomis ir cimbolais, susirinkę žmonės vaikščiojo ir gėrėjosi pastato grožiu. Ir štai atėjo laikas rinkti aukas, panašiai kaip dykumoje. Pirmosiomis aukomis buvo pašvęsta septyni jauni jautukai ir septyni avinai. Po to kunigai uždėjo rankas ant septynių ožių galvų ir simboliškai uždėjo žmonių nuodėmes ant ožių, kuriuos paskui paaukėjo.

Užbaigiant ceremoniją, buvo paaukoti Dievui septyni avinėliai. Jie simbolizavo Mesiją, Dievo Avinėlį, kurio mirtis išgelbės žmoniją.

Daugelis žmonių giedojo šlovinimo giesmes Dievui. Jiems pritarė kunigai su dūdomis ir kitais instrumentais, visą dieną skambėjo padėkos ir šlovinimo giesmės Dievui, kol buvo paaukotos visos aukos. Po to žmonės nešė savo aukas: šešis šimtus jaučių, tris tūkstančius avių, tris tūkstančius ožių. Kokią nuostabią šventę tada jie turėjo šventykloje!

Dievo tauta vėl garbino savo tikrąjį Dievą. Ir vėl Jeruzalėje įsivyravo taika. Dievas vėl globojo Savo tautą, kai ji pasitikėjo Juo ir garbino Jį.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Šventyklos apvalymas“. Pasakojimo turinio įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę. Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūsų gyvenimas patiktų Jam.

Pirmadienis

Perskaitykite 2 Metraščių 29, 1–14.

Sutinkamai su Pakartoto Įstatymo 16, 11 eilute, iš atėjusių į pamaldas, kas yra Dievo šeimos narys?

Pagalvokite, kaip jūs susipažintumėte su nauju žmogumi bažnyčioje, kurio dar nepažįstate?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad geriau pažintumėte savo bažnyčios narius.

Antradienis

Perskaitykite 2 Metraščių 29, 15–26.

Išsamiai ištyrinėkite ir užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje savo bažnyčios pamaldų eigą ir planą. Ir dar parašykite kokius keturis veiksmus, kurie, jūsų nuomone, galėtų būti pamaldų dalimi.

Pasimelskite ir dėkokite Dievui, kad jūs turite galimybę šlovinti ir garbinti Dievą.

Trečiadienis

Perskaitykite 2 Metraščių 29, 27–36.

Surašykite panašų pamaldų planą, kaip vyksta pamaldos jūsų bažnyčioje. Bet dar įjunkite keletą naujų elementų pagal 2 Metraščių 29 skyrių. Tituliniame lape nupieškite pamaldų iliustraciją.

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir dėkokite Dievui už savo bažnyčią.

Ketvirtadienis

Sutvarkykite savo kambarį, perstatinėkite baldus ir pagalvokite, kas yra bendro tarp jūsų veiksmų ir Ezekijo išvalant šventyklą. Ir kuo šie veiksmai skiriasi?

Perskaitykite 8 psalmę. Sukurkite savo dėkingumo psalmę Dievui. Toje psalmėje paminėkite tris geradarystes, kurias jums Dievas suteikė.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūsų gyvenimas būtų teisingas.

Penktadienis

Per savo šeimos pamaldas sužaiskite rolėmis šią Biblijos istoriją.

Kartu su visa šeima giedokite savo mėgstamas giesmes.

Vadovaukitės sveiko gyvenimo būdo principais, apvalykite savo kūną, kad jame galėtų gyventi Dievo Šventoji Dvasia. Koku būdu tai galima pasiekti?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad padėtų jums išlaikyti švarų savo kūną.

5 pamoka

ŠEIMOS PASLAPTYS

Įsimintina eilutė: „Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad Jam tarnautų, bet Pats tarnauti ir Savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“ (Mt 20, 28).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 2, 51–52 (Iz 53, 7–12).

*Pagrindinė mintis: **Kai su meile tarnaujame aplinkiniams žmonėms, tai mes pašloviname Dievą.***

Įdėmiai pasižiūrėkite į jūsų namuose esantį ir jums patinkantį baldą, pavyzdžiui, kėdę. Pažiūrėkite, kaip ji padaryta ir kaip sujungtos jos detalės. Ką būtent turėjo žinoti dailidė ją darydamas? Kokius instrumentus jis naudojo? Įsivaizduokite, kaip dirbo Jėzus dailidės dirbtuvėse. Jis mokėsi šio nepaprasto meno.

Nedidelėse dailidės dirbtuvėse šviežio medžio aromatas sutikdavo kiekvieną lankytoją. Pats dailidė stovėjo tolimam kampe, užsikišęs anglies pieštuką už ausies. Jis tiksliai išmatuodavo visas detales prieš sujungdamas jas. Kiekvieną padarytą savo daiktą gerai apžiūrėdavo, pasigėrėdavo. Jo jaunesnysis Sūnus šypsodamasis sutikdavo kiekvieną eilinį lankytoją.

Tai buvo įprasta diena. Dirbtuvių šeimnininkas buvo labai sąžiningas žmogus, jis visas savo jėgas sudėdavo į tą darbą, kiekvieną daiktą padirbdavo taip dailiai, lyg tai būtų daroma sau. Jeigu užsakymas būdavo padaryti iš kedro medžio, tai niekada vietoj jo nepanaudodavo paprastesnio medžio. Jis niekada nieko neapgaudavo.

Įsivaizduokite Jėzų dar paauglį, jaunuolį, kaip Jis kiekvieną rytą anksti keliasi ir eina į darbą. Jis nusiprausęs, apsirengęs, kreipiasi į Dangiškąjį Tėvą, kad palaimintų tą dieną. Papyrusčiavęs Jėzus eidavo į Juozapo dirbtuves. Kaip jūs galvojate, kokį darbą Jis atlikdavo dirbtuvėse kiekvieną rytą? Galbūt Jis paruošdavo įrankius dienos darbui arba parinkdavo medieną tos dienos gaminiams. O galbūt Jis kalbėdavosi su žmonėmis, kurie ateidavo į tėvo dirbtuves?

Dailidės šeima buvo labai gera, nors neturtinga. Ir tai buvo nuostabu, juk jie buvo paties karaliaus Dovydo giminaičiai, palikuonys (nors Dovydas jau labai seniai buvo miręs).

Savo neturtingumu ši šeima skyrėsi iš kitų. Jų jauniausias Sūnus nėjo į mokyklą. Jo motina Jį mokė namuose.

Berniuko motina savo draugėms pasakojo, kad jos Sūnaus protas labai imlus. Jis viską suprاندavo, ką ji jam pasakodavo. Jie reguliariai ėjo į sinagogą, ir savaitės bėgyje aptardavo pasakojimus apie kūrybą, tvaną, Mozę, Paschą, Abraomą ir Izaoką, ir ko galima buvo pasimokyti iš šių pasakojimų.

Berniukas dažnai užduodavo nepaprastus klausimus, į kuriuos motina ne visada galėdavo atsakyti. Tokius klausimus ji liepdavo užrašyti ir palaikyti iki to laiko, kai jam sueis dvylika metų ir jie visi vyks į Jeruzalės šventyklą švęsti Paschos šventės. Ten Jis galės Savo klausimus užduoti religijos mokytojams.

Ši šeima turėjo neįtikėtinų paslapčių, kuriomis jie nediršo dalytis su kaimynais. Tai buvo pasakojimai apie angelus, piemenis ir išminčius, kurie sekė paskui žvaigždę, kas liudijo, kad šiai šeimai vadovauja Dievas.

Galbūt mama sūnui pasakė, kad dailidė Juozapas nėra Jo tikrasis tėvas. Berniuko gimimas Betliejuje prieš daugelį metų buvo išpranašautas, kai dar nebuvo gimę jo tėvai. Galbūt, kai sinagoje buvo skaitomi pranašo Izaijo žodžiai apie Mesiją, mama liepdavo berniukui atkreipti ypatingą dėmesį į tuos žodžius.

Ši švelni ir mylinti mama dėjo visas pastangas išauklėti Dievo Sūnų. Ji laikė savo paslapyje, žinodama, kad jos Sūnus yra tas Mesijas, Karalių Karalius, Viešpačių Viešpats, kurio visi taip laukė. Bet visa tai buvo paslapyje iki tam tikro momento. Pats Dievas nustatė laiką ir būdą, kaip šią tiesą atskleisti žmonėms.

O iki to laiko Dievo Sūnui reikėjo išmokti būti geru Karaliumi, pamatyti ir pažinti paprastų žmonių gyvenimą. Būtent taip, tapęs paprastu žmogumi, jis galėjo suprasti tuos gyvenimo sunkumus, kuriuos išgyvena kiekvienas žmogus.

Mažasis Jėzus buvo geras mokinys ir doras jaunuolis. Jis draugavo ne tik su bendraamžiais, bet ir su suaugusiais to miestelio gyventojais, kurie Jį mylėjo. Kaip jums atrodo, kodėl? Todėl, kad

Jis su jais bendravo taip, kaip jie norėtų, kad su Juo bendrautų. Taip, kaip Jo Žemiškasis tėvas bendravo su savo lankytojais dirbtuvėse.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Šeimos paslaptys“.
Pasakojimo turiniu pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Popieriaus lape nupieškite žinomus dailidės įrankius, pavyzdžiui, plaktuką, pjūklą. Ant jų užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite matomoje vietoje. Įsimintiną eilutę mokykitės mintinai.

Pažiūrėkite į tuos daiktus, kuriuos jūs padarėte per Sabatos mokyklos pamaldas. Nepamirškite, kad šią savaitę jūs turite kam nors padėti.

Melskitės, kad Jėzus suteiktų jums galimybę tarnauti kitiems, kaip ir Jis tarnavo.

Pirmadienis

Perskaitykite Kol 3, 12.

Susitarkite su savo draugu, kad kartu galėtumėte padėti pagyvenusiam žmogui ar invalidui (pavyzdžiui, jo namų kieme nuvalyti sniegą, išnešti šiukšles, nupjauti kieme žolę, surinkti lapus ir t.t.)

Perskaitykite Kol 2, 6–7. Kaip jūs galite augti tikėjime ir stiprėti Jėzuje?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad Jis stiprintų jūsų tikėjimą ir padėtų augti Jėzuje.

Antradienis

Perskaitykite Mato 27, 12–14 ir Patarlių 14, 31.

Šią patarlę nupieškite ir pasikeiskite su kuo nors piešiniais. Giedokite savo mėgstamas krikščioniškas giesmes.

Melskitės, kad Dievas suteiktų galimybę padėti žmogui, kuriam reikalinga pagalba.

Trečiadienis

Perskaitykite Luko 2, 1–20.

„Mes, stiprieji, turime pakęsti silpnųjų silpnybes, ne sau pataikauti. Kiekvienas mūsų tesirūpina būti artimui malonus jo labui ir pažangai“ (Rom 15, 1–2).

Parašykite tris būdus, kaip galėtumėte padėti silpniesiems.

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės kantrybės ir supratimo, bendraujant su žmonėmis.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Luko 2, 21–52.

Užrašykite keturis Jėzaus jaunystės gyvenimo momentus ir savo žodžiais paaiškinkite, ką kiekvienas iš jų reiškia (Žr. Lk 2, 51–52).

Pagalvokite, kaip jūs galėtumėte padėti savo tėvams namuose. Pasistenkite jiems padėti.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad padėtų jums dvasiškai augti ir gera daryti visiems žmonėms.

Penktadienis

Savo šeimos nariams papasakokite šios savaitės Biblijos pasakojimą.

Mintinai pakartokite įsimintiną eilutę.

Parašykite laišką ar atvirutę tam žmogui, kuriam reikia paskatinimo. Tegul jis sužino, kad jūs labai vertinate tai, ką jis dėl jūsų padarė. Priminkite jam Dievo meilę.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums padrašinti ir paskatinti žmonės augti tikėjime, o ne liūdinti juos.

6 pamoka

PRISILIETIMAS PRIE NELIEČIAMO

Įsimintina eilutė: „Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kurią gauname iš Dievo“ (2 Kor 1, 4).

Tyrinėjimo tekstai: Mk 1, 40–45; Mt 8, 2–4; Lk 5, 12–16; Fil 2, 1–5.

Pagrindinė mintis: Vienas iš tarnavimo būdų Dievui yra žmonių užjautimas.

Ar jūs kada nors sirgote tymais ar vėjaraupiais? Ar jums buvo labai blogai, jog galvojote, kad nebepasveiksite? Tikriausia tuo metu jūsų niekas nelankė, bijodami užsikrėsti? Galbūt jūs ilgą laiką gulėjote ligoninėje? Įsivaizduokite, kad jūs sergate tokia liga, nepagydoma, ir jau niekada negalėsite sugrįžti į namus.

Žiūrėdami į jo veidą, visi siaubingai nusigrėždavo. Jo nosies beveik nebuvo, o akys – atrauktos, bejausmės. Šis žmogus neturėjo dėl ko gyventi. Ten buvo raupsuotojo veidas. Tai buvo raupsuotas žmogus.

Kai dėl šios ligos jam teko palikti savo namus, žmoną ir vaikus, nuo to momento žmonės išsilakstydavo į visas puses, išgirdę jo perspėjantį šauksmą: „Nešvarus! Nešvarus!“ Jis privalėjo šaukti, taip pranešdamas apie save, nes toks buvo kunigų įsakymas ir kiekvienas sergantysis tai vykdė. Juk ir jis pats nenorėjo, kad ir kiti susirgtų šia baisia liga.

Šis žmogus daugelį metų tik iš tolo matydavo savo šeimą, o priėti arčiau, apkabinti, pasikalbėti negalėjo. Jis beveik pamiršo, ką reiškia šiltas, mielas apsikabinimas, beveik, bet ne visai.

Po kiek laiko jis išgirdo gandą apie Žmogų, kurį vadino Jėzumi. Kalbėjo, kad Jis eina iš miesto į miestą ir gydo žmones. Tai buvo per daug gerai, kad tai būtų tiesa ir sunku buvo patikėti tokiais gandai. Tačiau beviltiškasis raupsuotasis patikėjo. Ir kodėl gi nepatikėti gerais gandai?

Ir atėjo tokia diena, kai raupsuotajam pasisekė. Užsidengęs skudurais veidą, jis pasislėpė už akmenų, šalia kelio. Jis stebėjo iš toli, kaip Jėzus su Savo draugais lėtaiėjo dulkėtu keliu į miestą. Jis iššoko iš savo slėptuvės ir mojuodamas rankomis bei šaukdamas iš visų jėgų bėgo prie Jėzaus, kad atkreiptų į save dėmesį.

Pasivijęs Jėzų, jis puolė ant kelių prieš Jį. Jis neišdrįso pažiūrėti į Jėzų. Nepakeldamas galvos, jis tyliai ištarė: „Viešpatie, jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“.

Atsiklaupęs ir galvą nuleidęs prie dulkėto kelio, raupsuotasis staiga pajuto, kaip jo galvą užliejo šiluma. Jo bejausmis veidas nejautė skausmo. Netikėtai jis pajuto tai, ko daugelį metų laukė. kažkas prisilietė prie jo! Jo nugarą palietė šilta ranka.

Šią akimirką jis prisiminė, kokie malonūs buvo apsikabinimai su savo artimaisiais ir draugais. Ir atrodė, kad tai buvo taip seniai! Jis sulaikė kvėpavimą. Tikriausia Jėzus buvo stipresnis už ligą, juk Jis nebijojo Pats užsikrėsti. Ar visa tai reiškia, kad Jis jį išgydys? Raupsuotojo širdis prisipildė džiaugsminga viltimi.

Jėzus švelniai pasakė: „Žinoma, Aš noriu išgydyti tave! Būk laisvas nuo savo ligos.“ Ir tuo jau, pirmą kartą, pajuto, kaip jo skruostais nuvilnijo šiluma. Jis pasižiūrėjo į savo rankas ir pamatė,

kad raupsai visiškai pradingo. Ir po daugelio metų savo rankų pirštais jis palietė savo nosį.

Po to Jėzus jam liepė laikytis visų Dievo įsakymų ir visų pirma pasirodyti kunigams, kad jie įsitikintų, jog jo žaizdos išgijo. Tikriausia, sakydamas šiuos žodžius, Jėzus apkabino jį. Ir tik po to jis galės kam nors pasakoti, kas atsitiko. „Tada jau galėsi eiti į savo namus, pas savo šeimą“, – pasakė Jėzus.

Žmogus sutiko. Bet paslėpti tokią paslaptį ne taip paprasta. Eidamas į šventyklą, jis šokinėjo iš džiaugsmo. Jis užėjo į parduotuves ir lietė įvairius daiktus, kuriuos jis matė: šaltus metalinius puodus ir prinokusius moliūgus, minkštus šilkus ir praeinančių mulų šiltus kailius. Jis šaukė: „Jėzus išgydė mane!“

Pagaliau jis atėjo į savo namus. Ar jūs galite įsivaizduoti šį susitikimą?! Po daugelio metų jo žmona ir vaikai apkabino jį. Vėl visi kartu. Namie.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Prisilietimas prie neliečiamo“ .

Pasakojimo turinio įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Senuose laikraščiuose ar žurnaluose suraskite nelaimingų žmonių fotografijas. Iškirpkite jas ir priklijuokite ant popieriaus. Šalia užrašykite įsimintiną eilutę. Pakabinkite matomoje vietoje ir mokykitės įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums matyti žmonių reikmes.

Pirmadienis

Perskaitykite Mt 8, 2–4 ir 1 Pt 3, 8.

Ką reiškia žodis „užuojauta“? Surašykite žodžius, kurie savo reikšme asocijuojasi su šiuo žodžiu. Pavyzdžiui, humaniškas, nuoširdus, draugiškas, palankus ir t.t.

Melskitės ir prašykite Dievo duoti jums užjaučiančią širdį.

Antradienis

Perskaitykite Mk 1, 40–45.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kas atsitiktų, jeigu jūs kartą ateitumėte į mokyklą be nosies. Kaip į tai reaguotų jūsų draugai? Kas pasikeistų jūsų gyvenime?

Kaip jūs galvojate, kodėl Jėzus perspėjo išgydytą raupsuotąjį, kad jis niekam nepasakotų, kas atsitiko? Kodėl Jėzus pirmiausia jį pasiuntė pas kunigus, nors daugeliu atžvilgių jų nuomonė skyrėsi? Kaip jūs galvojate, kodėl Jis taip padarė?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūs gyvenimą galėtumėte matyti visapusiškai suaugusių žmonių akimis.

Trečiadienis

Perskaitykite Lk 5, 12–16; Rom 12, 15.

Išvardykite tris būdus, kaip jūs realiai galėtumėte užjausti žmones ir verkti kartu su verkiančiais. Pavyzdžiui, jūsų draugas susilaužė stuburą ir jam reikėjo 6 mėnesius sugipsuotam gulėti lovoje.

Melskitės ir prašykite Dievo išminties, kaip padėti artimiesiems.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Fil 2, 1–5.

Paskambinkite savo draugui ir paklauskite, ką jo nuomone reiškia žodžiai: „džiaukitės su

besidžiaugiančiais ir verkite su verkiančiais“ (Rom 12, 15).

Su savo draugu sugalvokite penkis konkrečius būdus, kad šiuos principus kitą savaitę galėtumėte įgyvendinti.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas sužaiskite šį Biblijos pasakojimą rolėmis. Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

Iš gyvulių pasaulio prisiminkite bent du pavyzdžius, kai įvairios jų rūšys padeda vieni kitiems. Kas yra bendro ir kuo skiriasi šie du pavyzdžiai nuo to, kaip krikščionys padeda aplinkiniams žmonėms? Melskitės ir dėkokite Jėzui už paliktą mums pavyzdį.

7 pamoka

IŠTIKIMAS TARNAVIMAS

Įsimintina eilutė: „Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausių- jų Mano brolių, Man padarėte“ (Mt 25, 40).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 24, 1–3; Mt 25, 31–46.

Pagrindinė mintis: Dievo meilė mus įkvepia tarnauti Jam ir savo artimiesiems.

Kiekvienas žmogus turi draugų, kurie kalba paprastai ir suprantamai. Bet yra ir kitų draugų, užsisvajojusių, giliai mąstančių. Ir kartais jų pasakytų žodžių negali suprasti, ką jie turėjo omenyje. Būtent Jėzus tokiu žmogumi laikė mokiniai. Jis labai dažnai priversdavo juos rimtai pamąstyti.

Ir štai eilinį kartą Jėzus stebino Savo mokinius. Tai įvyko šventykloje. Jėzus atvirai pareiškė kunigams, kad žino apie jų sąmokslą Jį nužudyti ir palygino juos su šliaužiančiomis gyvatėmis. Mokiniai skubėjo kuo greičiau palikti šventyklą. Leisdamiesi marmuriniais laiptais žemyn, jie gėrėjosi šventyklos grožiu. Galbūt po nemalonaus incidento su kunigais jie norėjo pakelti sau nuotaiką. Galbūt jie tikėjosi, kad Jėzus, būdamas šioje šventoje vietoje, nueis ir atsiprašys kunigų. Mes su jumis niekada nesužinosime, kokie iš tikrųjų buvo jų jausmai. Bet vėl Jėzus Savo žodžiais privertė juos susimąstyti: „Įsižiūrėkite į šventyklą, greitai jos čia jau nebebus“. Tikriausia mokiniai pagalvojo: „Nejaugi nebus tokio didžiulio pastato? Kas gali jį sugriauti?“

Jie tylėdami ėjo į Alyvų kalną, esantį netoli nuo miesto. Galbūt mokiniai vis dar nesuprato, kas buvo pasakyta, ir jie paprašė Mokytojo jiems viską paaiškinti: „Kada tai įvyks, apie ką Tu kalbi?“ Jėzus, atsakydamas į jų klausimus, nurodė paskutinių dienų ženklus.

šio pokalbio eigoje buvo paliestas klausimas, kuris šiandien jaudina ir mus: kas išsigelbės per Kristaus antrąjį atėjimą?

Jėzus sakė Savo mokiniams, kad kai Dievo Sūnus su Savo angelais grįš į žemę, tai Jis teis šį pasaulį ir suskirstys žmones į dvi kategorijas: avis ir ožius. Tai bus panašiai kaip piemuo skirsto savo kaimenę prieš vilnos kirpimą. Šių žodžių prasmė buvo suprantama ir mokiniams. Visi suprato, kuo skiriasi avių vilna nuo ožių. Ožių išvis niekas nekerpa. Mokiniai suprato, kad taip suskirstyti gyvulius yra paprasta. Jėzus bandė parodyti Savo mokiniams, kad Jam nebus sunku matyti skirtumą tarp žmonių širdžių.

Suskirstęs žmones į dvi grupes, Jėzus pasakys, kreipdamasis į „avis“, žmones, savo charak-

teriu labai panašius į Dievą: „Ateikite, Mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę“. Tai bus tie žmonės, kurie rūpinasi savo artimaisiais, ne todėl, kad taip reikia, ir ne pagal kieno tai įsakymą. Jie yra geri ir rūpestingi todėl, kad Jėzus su jais buvo geras ir rūpestingas. Jie trokšta būti panašūs į Jėzų, jie mato Dievo akimis kiekvieno žmogaus vertę. Kai jie mato trokštantį, jį pagirdo, kai mato nuskurusį, jį aprenkia, kai mato neturintį kur prisiglausti, jį pakviečia pas save į namus, jie aplanko kalinius ir padeda jiems. Kas juos veda? Jie stengiasi būti panašūs į Jėzų, nuoširdžiai rūpindamiesi aplinkiniais žmonėmis. Jėzus pasakys jiems: „Kai jūs darėte gera žmonėms, jūs darėte tai Man“. Ir „avys“, išgirdę tuos žodžius, labai stebėsis.

„Ožiai“ – tai žmonės, nemėgstantys daryti gera kitiems. Jie per daug užsiėmę savimi. Jie nori tik atrodyti, kad daro gera. Arba jie galvoja, kad gerais darbais jie nusipelnys dangų. Jėzus, kreipdamasis į „ožius“, pasakys: „Kai Aš troškau, jūs Manęs nepagirdėte, jūs Manęs neaprengėte, kai buvau nuogas, jūs Manęs neaplinkėte, kai buvau kalėjime“.

„Ožiai“ bandys pateisinti save: „Juk mes nežinojome, kad Tu prašei vandens. Tu nesakei, kad Tau reikia aprangos. Tu nesakei mums, kad Tu buvai kalėjime. Jeigu mes būtume žinoję, kad tai buvai Tu, tai kiek gero mes Tau būtume padarę, bet mes nežinojome!“

Ir Jėzus jiems atsakys: „Jūs negalite gyventi su Manimi ir su Mano Tėvu danguje todėl, kad jūsų charakteris panašus į šėtono charakterį. Jūs nesirūpinote savo artimaisiais, reiškia ir Manimi nesirūpinote.“ Ir Jėzus nustumis juos nuo Savęs todėl, kad danguje visi vieni kitais rūpinasi. Egoistams ten vietos nėra, jie ten laimės nesuras.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Ištikimas tarnavimas“.

Turinio įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Popieriaus lapą suskirstykite į keturias lygias dalis. Kiekvienoje dalyje nupieškite arba priklijuokite kokią nors iliustraciją, kaip tikintieji tarnauja Jėzui ir artimiesiems. Užrašykite įsimintiną eilutę šiame lape ir pakabinkite matomoje vietoje.

Melskitės ir prašykite Jėzaus, kad padėtų jums tapti „avimis“, tinkančiais Jėzaus karalystei.

Pirmadienis

Perskaitykite Mt 24, 1–3 ir 25, 31–46. Pagalvokite, koks šiandieninis procesas primena mums skirstymą į avis ir ožius.

Po to savais žodžiais papasakokite tą alegoriją šiuolaikiškai.

Melskitės ir prašykite Dievo duoti jums naują dvasią ištikimai tarnauti aplinkiniams žmonėms.

Antradienis

Pagal „avių“ ir „ožių“ alegoriją paaiškinkite, kodėl Jėzus išskyrė šias dvi žmonių grupes ir kodėl išskyrė tik dvi, o ne tris ar keturias?

Suplanuokite, kam kitą savaitę galėtumėte patarnauti.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums visada eiti Jo nurodytu keliu.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 18, 1–16.

Suraskite du šių eilučių pasakojimo sutapimus su avių ir ožių alegorija.

Esant galimybei, pasikvieskite į svečius mažai pažįstamą žmogų, kad galėtumėte geriau susipažinti. Paruoškite jam ypatingas vaišes.

Melskitės, kad norėtumėte tarnauti Dievui ir artimiesiems.

Ketvirtadienis

Žmogui, kuris tarnauja kitiems, parašykite paskatinimo laišką.

Sporto aikštelėje stebėdami sporto varžybas, atkreipkite dėmesį, kaip sirgaliai palaiko savo komandą.

Kokiais būdais sirgaliai palaiko savo komandas? Pagalvokite, ar galėtumėte tuos pačius būdus pritaikyti pastoriams.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad padėtų skatinti žmones, o ne liūdinti.

Penktadienis

Perskaitykite 1 Kor 4, 1–2.

Šią eilutę užrašykite ant kortelės ir tą kortelę padėkite taip, kad kiekvieną dieną ji jums primintų, kad būti krikščioniu reiškia būti tarnu.

Per savo šeimos pamaldas mintinai pasakykite įsimintiną eilutę ir papasakokite alegoriją apie avis ir ožius.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums tapti nuolankiu tarnu.

8 pamoka

NELENGVA MYLĖTI

Įsimintina eilutė: „Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu“ (Rom 12, 21).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 6, 27–36 (Mt 5, 43–48; Rom 12, 14–21).

Pagrindinė mintis: Mes Dievui tarnaujame, kai išreiškiame meilę žmonėms, kuriuos sunku mylėti.

Ar per jūsų gyvenimą ką nors iš jūsų pavogė? Ar jūs prisimenate, kaip jūs supykote ant to vagies, kaip jautėte savo bejėgiškumą? Turbūt tuo momentu neatėjo tokia mintis, kad ką nors gera padarius tam žmogui.

Įsivaizduokite, kad jūs esate jaunuolis, gyvenantis Palestinoje. Jūs išeinatė iš savo tėvų namų į dykumą, vėjas degina jums veidą. Prie vartelių, prie augančios datulių palmės, jūsų kantriai laukia pririštas asiliukas. Jūs norite įlipti į medžio viršūnę, bet vėjas sklaido jūsų ilgus drabužius. Šiandien jūsų tėvas prašė priskinti datulių, kad mama iškeptų saldžių paplotėlių, kuriuos ji neš į turgų parduoti. O į tokį aukštą medį sunku įlipti. Pagaliau jūs pasiekėte viršūnę. Bet tai, ką jūs pamatote, atima žadą. Ten, kur dar vakar matėsi gražios, prinokusios datulės, dabar likę tik nupjautų šakelių likučiai. Kažkas jus apvogė!

Jūs žiūrite žemyn ir matote, kad jūsų kaimynas piktdžiugiškai juokdamasis bėga namo. Galbūt tai jis pavogė šias datules? Kaip sužinoti? Kai jis susitinka su jumis, viską neigia. Ir štai kaimynas paprašo paskolinti tą didelį molinį puodą, kuriuo naudojasi mama, kepdama paplotėlius pardavimui.

Jūs jį paklausiate, gal jo mama ruošiasi kepti datulių paplotėlius, ir jis linkteli galva. Jūs vėl jį apkaltinate vogimu, o jis vėl viską neigia. Prasideda peštynės. Dar jums nespėjus išsiaiškinti, jums jau prakirsta lūpa.

Nuliūdęs jūs einate miesto gatvėmis ir staiga pamatote didžiulę minią žmonių, susirinkusių prie Žmogaus, sėdinčio ant žalios kalvos. Atrodo, kad viso miesto žmonės čia susirinko.

O tas Žmogus pasakoja kaip būti laimingu. Tai kaip tik tai, ko jums reikia! Bet arčiau priėjęs ir išgirdęs Jo žodžius, nusprendžiate, kad Jis išprotėjęs.

Tas Žmogus sako, kad patys laimingiausi žmonės yra tie, kurie myli savo priešus ir daro gera tiems, kurie jų neapkenčia. „Jei kas nors suduoda jums per skruostą, – moko Jis, – tai atsukite jam ir kitą skruostą.“

Jūs tik pagalvokite! Ką Jis dar ten sako? „Jei kas jus keikia, tai nekeikite jo, o palaiminkite. Jeigu kas nors nori atimti iš jūsų drabužį, tai atiduokite ir dar padėkite.“ Šis Žmogus tikriausia visiškai išprotėjęs! „Elkitės su žmonėmis taip, kaip norėtumėt, kad su jumis elgtųsi.“

Ir dabar jūs prisimenate savo kaimyną, su kuriuo pešėtės. Kodėl jūs juo taip pasipiktinote? Todėl, kad jūs nežinojote, ką daryti pradingus datulėm. Jūs negalėjote nieko pakeisti, todėl pasipiktinote. Bet peštynės nieko nepakeitė. Jūs mušėte kaimyną, jis mušė jus. Po to išsigandęs bėgote, kad nebūtų dar blogiau. Bet jums nuo to nebuvo lengviau.

O kas būtų atsitikę, jeigu jūs jam būtumėte pasakę: „Nežinau, kas pavogė mūsų datules, bet tikiuosi, kad jos pravers tam žmogui“. Ar tai ką nors būtų pakeitę?

Jūs turite pripažinti, kad tada jaustumėtės stipresniu žmogumi. Į viską žiūrėdami teigiamai, jūs kontroliuotumėte situaciją. Jūs kontroliuotumėte save ir nebijotumėte kaimyno. Jūs žymiai geriau jaustumėtės, negu dabar su praskelta lūpa, pasipiktinęs ir įtariantis kaimyną.

O galbūt šis Mokytojas iš tikrųjų teisus? Jūs prie Jo priėjote, paspaudėte Jam ranką ir akimirksniu pajutote, kad širdyje nebejaučiate nuoskaudos. Aplinkui stovi išgydyti žmonės, jie šypso si, linksmi laiko ramentus savo rankose. Parėję namo, jūs sužinote, kad Mokytojas Jėzus šiame mieste išgydė visus ligonius.

Šiuo momentu jūs prisimenate piktą savo kaimyno veidą. Jus tuoj užliejo seni pikti jausmai, bet jūs nusprendžiate pasinaudoti Jėzaus patarimais. Jūs šypsotės savo kaimynui ir sakote: „Na kaip, ar tavo mama iškepė paplotėlius?“

Jis įtartinai pažvelgia į jus, o po to nusišypso ir atsako: „Taip. Ji kepė juos tavo mamai, kad ji šiuo metu galėtų pasiklaudyti Mokytojo Jėzaus.“

Jums pasidaro daug lengviau širdyje. Ir jūs vėl šypsotės. Taip, iš tikrųjų, kiekvienu atveju kreipkitės į žmones linkėdami gera.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Nelengva mylėti“.

Turinio įspūdžiais pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Ant nedidelės kortelės užrašykite įsimintiną eilutę ir įdėkite Biblijoje į tą vietą, kurioje ji užrašyta.

Mokykitės įsimintiną eilutę mintinai.

Melskitės ir prašykite Dievo atleisti jums už tuos momentus, kai jūs pykote ant žmonių, kurie su jumis blogai elgėsi.

Pirmadienis

Perskaitykite Mt 5, 43–48.

Paprašykite suaugusių, kad jie iš savo gyvenimo papasakotų tuos įvykius, kai jie į pyktį atsakė pykčiu ar gerumu. Kokią pamoką jie gavo iš šių patyrimų?

Parašykite laišką ir paprašykite atleidimo tų žmonių, su kuriais jūs blogai pasielgėte.

Melskitės, kad tie žmonės galėtų jums atleisti.

Antradienis

Perskaitykite Lk 6, 27–36.

Pagalvokite, kaip praktiškai galėtumėte pritaikyti šiuos principus:

1. „Mylėkite savo priešus“ (27 eil.).
2. „Darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia“ (27 eil.).
3. „Laiminkite tuos, kurie jus keikia“ (28 eil.).
4. „Melskitės už savo niekintojus“ (28 eil.).

Vieną iš šių citatų pailiustruokite, panaudodami molį, plastiliną, vielą, gipsą ir t.t.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti įgyvendinti savo gerus ketinimus.

Trečiadienis

Perskaitykite Rom 12, 14–21.

Pagalvokite apie tokį žmogų, kurį sunku mylėti. Sugalvokite tris būdus, kaip šiam žmogui išreikšti gerumą. Suraskite galimybę šią savaitę įvykdyti savo planus.

Ką reiškia žodžiai „Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu“? (Rom 12, 21) Kaip mes galime išvengti pikto?

Melskitės ir prašykite Dievo padėti išreikšti gera piktiems žmonėms.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Psalmę 23, 5.

Kaip šios eilutės padeda tiems žmonėms, kurie turi priešų?

Pasižiūrėkite laidą apie gamtą, kaip gyvūnai ir augalai reaguoja į savo priešus. Kokie skirtumai ir kas yra bendro tarp gamtos pasaulio ir žmonių pasaulio? Ko šiuo požiūriu mus moko Jėzus?

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums nuo pat pradžių į pikta atsakyti gerumu.

Penktadienis

Parašykite eilėrašį arba giesmę, kaip mes turime elgtis su savo priešais. Jūs galite paimti žinomą giesmę ir pakeisi jos žodžius. Sukurtas eiles arba giesmę paskaitykite savo draugams ir tėvams.

Jeigu jūsų mokyklos administratoriai, mokytojai, mokiniai vadovautųsi principais, kurie yra išdėstyti Evangelijoje pagal Luką 6, 27–36, tai kas tada pasikeistų? Išvardykite šešis pasikeitimus.

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo padėti jums gyventi pagal Jo principus.

9 pamoka

IEŠKOKITEIRRASITE

Įsimintina eilutė: „Tad ryžkitės širdimi ir gyvastimi ieškoti Viešpaties, savo Dievo“ (1 Met 22, 19).

Tyrinėjimo tekstai: Pradžios 25, 21–34 ir 23, 22–30.

Pagrindinė mintis: Dievas laimina mus, kai mūsų santykiai su Juo yra aukščiau visko.

Visi žmonės skirtingi. Jūs tikriausia jau pastebėjote, kad kai kurie jūsų draugai be linksmų

žaidimų ir kompanijos tiesiog negali gyventi, o kiti draugai nori tylos. Žmonių skirtumai daro mūsų gyvenimą įdomesnį. Bet kartais sukelia ir rimtų problemų.

Dar ligi tol, kai Rebeka sužinojo, kad ji laukiasi dvynukų, ji stebėjosi, kad jos „kūdikis“ toks judrus. Jai atrodė, kad ten yra du kūdikiai, kurie nuolatos kovoja vienas su kitu. Ji meldėsi ir prašė Dievo, klausė Jo, kodėl taip yra, kas čia vyksta? Dievas jai atsakė, kad ji iš tikrųjų nešioja dvynukus (Pr 25, 21–23). „Dvi gentys yra tavo įsčiose, dvi atskiros tautos. Bet viena tauta bus stipresnė už kitą, vyresnioji tarnaus jaunesniajai.“

Pirmasis gimęs kūdikis buvo rusvas, o visas jo kūnas – tarsi plaukuota skraistė, užtat jie pavadino jį Ezavu, tai reiškia „gauruotas“. Antrasis kūdikis gimė taip pat berniukas. Jis išėjo laikydamasis ranka Ezavo kulno, užtat jie pavadino jį Jokūbu, tai reiškia „jis čiumpa už kulno“.

Deja, Rebeka su savo vyru Izaoku skirtingai mylėjo savo vaikus. Kai berniukai užaugo, Ezavas buvo įgudęs medžiotojas, laukus mėgstąs vyras ir tuo nusipelnė tėvo meilės ir pagarbos. Jokūbas – tylus, mėgstąs būti namie prie palapinių su savo mama. Jis mokėsi kaip paruošti maistą ir prižiūrėti avis ir ožkas. Ir, žinoma, Rebeka jį labiau mylėjo.

Kartą, sugrįžęs iš medžioklės, Ezavas buvo labai alkanas. Eidamas jis sutiko Jokūbą, kuris tuo metu virė valgyti. Viralas kvapas buvo toks skanus, kad Ezavas nesusilaikė ir paprašė Jokūbo, kad duotų jam pavalgyti. Jokūbas prisiminė prieš daugelį metų Dievo duotus pažadus ir nusprendė, kad dabar atėjo tas momentas, kad tai būtų įgyvendinta. Jokūbas jam atsakė: „Žinoma, aš pamaitinsiu tave, jei tu „atiduosi man savo pirmagimystę.“

Tuo metu pirmagimystė teikė pirmajam vaikui ypatingą valdžią ir didelę dalį palikimo po tėvo mirties.

Ezavas nerūpestingai atsakė: „Esu mirtinai išalkęs, kam man ta pirmagimystė? Imk! Ji tavo! O man duok pavalgyti“. Jis greitai valgė, negalvodamas, ką padarė.

Praėjo daug metų. Jokūbas gyveno toli nuo savo namų. Vedė dvi seseris: Lėją ir Rachelę. Jis buvo geras verslininkas, jo gyvulių banda greitai augo, ir jis tapo turtingu žmogumi. Bet jis dažnai prisimindavo savo tėvus. Jis labai norėjo sugrįžti į savo tėvų namus. Galų gale jis surinko visus savo tarnus, vaikus, visą kaimenę ir išvyko į tolimą kelionę.

Artindamasis prie Edomo miesto, kur gyveno jo brolis, Jokūbas prisiminė tą atvejį, kai jis nupirko pirmagimystę, ir pagalvojo, galbūt Ezavas vis dar pyksta ant jo, todėl kilns pavojus jo šeimai. Tada Jokūbas pasiuntė pas Ezavą žvalgus su tokia žinia: „Tau sveikinimai nuo Jokūbo, mano broli! Aš visą tą laiką gyvenau pas mūsų dėdę Labaną, įsigijau galvijų, asilų, avių kaimenių, tarnų ir tarnaičių. Tikiuosi, tu draugiškai mus sutiksi.“

Tačiau Ezavo atsakymas nebuvo toks draugiškas. Jis pranešė, kad asmeniškai pats vyksta susitikti su Jokūbu, o su juo dar keturi šimtai ginkluotų vyrų. Jokūbas drebėjo iš baimės dėl būsimo susitikimo.

Vieną tamsią naktį, Jokūbui bemiegant, kažkas prisilietė prie jo peties. Jis greitai pašoko ir prasidėjo žūtbūtinės grumtynės. Visą naktį jis grūmėsi su Žmogum, kurio nepažino. Ar tai buvo Ezavas? Ne, šis Žmogus buvo neplaukuotas. Auštant Nepažįstamasis prisilietė prie jo klubų ir pažeidė raiščius. Jokūbas sukniubo ant žemės, vis nepaleisdamas savo Priešininko. Tuomet šis Žmogus tarė: „Paleisk Mane, jau švinta“.

Ir tada Jokūbas suprato, kad visą naktį jis kovojo su Dievu. Jokūbas pradėjo maldauti: „Nepaleisiu Tavęs, kol nepalaiminsi manęs“. Tuomet Dievas Jokūbui davė naują vardą – Izraelis, kas reiškia „turintis jėgą Dieve“. Ir dėka to, kad Jokūbas (o dabar jau Izraelis), taip atkakliai laikėsi Dievo, jo gyvenimas pasikeitė.

Pavargęs Izraelis nušlubavo į Edomo pusę. Tolumoje jis pamatė dulkių debesį, kuris greitai artėjo. Jis suprato, kad tai Ezavas su savo kariais ateina jo pasitikti. Bet Jokūbas (Izraelis) dabar tapo kitu žmogumi.

Kai Ezavas prisirišino, Izraelis septynis kartus jam nusilenkė iki žemės. Kaip Dievas buvo pažadėjęs, Ezavas švelniai apkabino savo brolių. Ir jie abu pravirko. Izraelio gyvenimas ir jo santykiai su broliu pasikeitė visam laikui.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Ieškokite ir rasite“.

Jo turinio įspūdziais pasidalykite su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Ant popieriaus lapo nupieškite žibintuvą, iškirpkite pagal jo kontūrus ir užrašykite įsimintiną eilutę. Įdėkite į Bibliją toje vietoje, kur parašyta ta eilutė. Kiekvieną dieną ją skaitykite.

Išmokykite mintinai įsimintiną eilutę.

Melskites ir prašykite Dievo, kad Jis duotų jums stiprų norą Jo ieškoti per visas gyvenimo dienas.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 32, 22–30.

Su savo draugu arba šeimos nariu pabandykite sportuojant atremti vienas kitą, išmušti iš lygsvaros. Kas yra bendro tarp kovos ir Dievo ieškojimo?

Pagalvokite, ar jūs dėl ko nors lenktyniaujate su savo seserim ar broliu. Ar lenktyniaujate su juo noru geriau pažinti Dievą?

Antradienis

Jokūbo istorija mums primena, kaip mes turime ieškoti Dievo. Kokius du pavyzdžius galėtumėte rasti iš šiuolaikinio gyvenimo, kaip atkakliai ieškoti Dievo?

Namuose pavaikščiokite šlubuodamas kaip Jokūbas.

Jeigu kas nors paklaustų jūsų, kodėl šlubuojate, tai papasakokite jam Jokūbo istoriją.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad Jis nuolatos jums primintų, jog Jo reikia ieškoti.

Trečiadienis

Perskaitykite Psalmių 9, 11.

Šventajame Rašte suraskite tris vietas, kur būtų rašoma, kad reikia ieškoti Dievo. Ką naujo mums sako šios vietos, kad mūsų gyvenime būtina ieškoti Dievo?

Ar jums kada nors teko badauti, kad būtumėte atidavę viską už valgį, kaip tai padarė Ezavas? Ar jūs kada nors jautėte Dievo pažinimo alkį?

Melskites ir prašykite Dievo duoti jums alkį ir norą pažinti Jį.

Ketvirtadienis

Giedokite giesmę „Dieve, arčiau Tavęs“ (Edeno aidai, 144).

Kas yra bendro ir skirtingo tarp šios giesmės žodžių ir Jokūbo prašymo, kai jis grūmėsi su angelu?

Išvardykite dešimt palaiminimų, kuriuos gavote, kai jūs pažinote Dievą.

Melskitės ir dėkokite Dievui už visus tuos palaiminimus, kuriuos duoda veltui.

Penktadienis

Savo šeimoje per pamokėles sužaiskite rolėmis šį Biblijos pasakojimą.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite Dievui laišką, kaip jūs norite Jo ieškoti. Tegul

šis laiškas bus panašus kaip rašant draugui, kurį jūs norite geriau pažinti.

Savo artimiesiems mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Melskite ir dėkokite Dievui už ypatingą privilegiją – Jam tarnauti.

10 pamoka

IR AKMUO JIEMS PRIMINS

Įsimintina eilutė: „Viešpatj, savo Dievą, seksite, tik Jo bijosite, tik Jo įsakymų laikysitės, tik Jo balsui paklusite, tik Jam vienam tarnausite ir tik prie Jo ištikimai glausitės“ (Išt 13, 5).

Tyrinėjimo tekstai: Jozuės 23 ir 24 skyriai.

Pagrindinė mintis: Kai mes klausome Dievo, Jam tarnaujame.

Ar jūs kada nors pastebėjote, kad kai jūsų senelės, prosenelės pasakoja apie savo praeitį, jų žvilgsnis nukreiptas kažkur į tolį? Tikriausia ir Jozuės žvilgsnis buvo toks pat, kai jis pasakojo savo tautai apie tai, kaip stebuklingai Dievas rūpinosi jais. Tuo metu jam buvo jau 110 metų. Tikrai, daug ką jis prisiminė.

Labai seniai, kai Jozuė buvo dar jaunas ir stiprus, jis ir jo draugas Kalebas buvo vieni iš tų dvylikos žvalgų, pasiųstų į Kanaano žemę, kurią Dievas skyrė Savo tautai.

Žmonės norėjo žinoti, ar iš tikrųjų ta žemė yra tokia turtinga, kaip girdėjo sakant, kad ten pienu ir medumi teka (Išt 3, 8). Ir prieš pradėdami svajoti apie šią nuostabią šalį, jie norėjo sužinoti, ar tikslinga ją užkariauti.

Iš dvylikos pasiuntinių tik Jozuė ir Kalebas tikėjo, kad Dievas suteiks jiems viską, kas geriausia, ką jie matė Kanaane: nuostabius namus, vynuogynus, ganyklas ir dar daug ko... O juk net 40 metų turėjo praeiti, kol iš tiesų Kanaano žemė atiteks Izraelio tautai, nes tiek mažai žmonių patikėjo Dievo jėga.

Pagaliau su Dievo pagalba izraelitai užkariavo Kanaaną ir dabar gyvena toje derlingoje ir turtingoje žemėje. Biblijoje rašoma, kad Dievas Izraelio tautai suteikė taiką. Senelis Jozuė labai norėjo, kad jo anūkai ir toliau gyventų taikoje ir pritekliuje ir todėl prieš savo mirtį jis surinko visą tautą, kad duotų jiems savo paskutinį protingą patarimą.

Jozuė pradėjo nuo to, kad priminė savo tautai, kiek gero Dievas padarė dėl jų. Juk būtent su Dievo, o ne savo jėga jie galėjo užkariauti Kanaaną. Dievas Jehova visada vedė Savo tautą.

Jozuė perspėjo žmones, kad jie nesusidėtų su stabmeldžiais, kurie kaimynystėje gyvena. Geriausia – kuo toliau nuo jų laikytis. Jozuė atskleidė žmonėms vieną labai svarbią paslaptį: jeigu tu pradėsi draugauti su blogiu, tai jis jau nebeatrodo toks baisus. Vienu metu draugauti su Dievo vaikais ir velnio pasekėjais neįmanoma.

Tie, kurie eina velnio keliu, tampa sąžastais Dievo vaikams. Jozuė perspėjo savo tautą, kad jie nepatektų į velnio pinkles, nors ir labai jos patrauklios būtų, nes tada jų dvasingumas sumažėtų ir jie negalėtų atskirti gėrio nuo blogio. Jeigu Izraelio tauta pamirštų Dievą, tai Kanaano žemė anksčiau ar vėliau atitektų buvusiems šeiminkams.

Jozuė negąsdino tautos. Bet norėjo, kad jie suprastų tikrąjį priešasčių ir pasekmių dėsnį. Jeigu Izraelio moteris ištekėtų už kanaaniečio, kuris garbina stabus, tai po jų mirties visa nuosavybė priklausys jų vyriausiajam sūnui. O jeigu ir sūnus ves kanaanietę, tai jų šeimoje Dievui jau nebebus

vietos. Ir taip palaipsniui visas izraelitų turtas grįš atgal kanaaniečiams, kaip Jozuė buvo perspėjęs. Bet įsivaizduokite, kas būtų, jeigu Dievo vaikai tuoktųsi tikrai su tikinčiais į Dievą, tarnaudami Dievui ir gyventų pagal Jo įstatymus. Tada pažadėtoji žemė amžinai priklausytų izraelitams, o taika ir ramybė būtų šioje žemėje.

Kreipdamasis į savo tautos žmones, Jozuė sakė, kad dabar jie turi pasirinkti: žemė amžinai priklausys jiems, jeigu jie tarnaus gyvajam Dievui ir paklus Jo vadovavimui. Bet jiems būtina atsakyti stabų ir nuspręsti, su kuo eiti – su Dievu ar su velniu. Neįmanoma tarnauti dviems dievams. Jeigu žmonės seka Kristumi, tai jų gyvenime velniui nėra vietos. Kiekvienas žmogus turi savarankiškai pasirinkti. Jozuė ir jo šeima nusprendė visada pasilikti su Dievu.

Tada žmonės atsakė, kad seks tik Izraelio Viešpatį. Tada Jozuė, paėmęs didelį akmenį, pastatė jį po ąžuolu priešais šventyklą ir pasakė: “Žiūrėkite, šis akmuo liudys prieš mus, nes jis girdėjo visus žodžius, kuriuos Viešpats mums pasakė; jis liudys prieš jus, jei nesielgsite ištikimai su savo Dievu” (Joz 24, 27).

Netrukus po šių įvykių Jozuė mirė, būdamas šimto dešimties metų. Ir jeigu kas iš žmonių suabejodavo savo pasirinkimu, tai jie ateidavo ir prisiliesdavo prie to akmens, kurį pastatė Jozuė, ir jie sustiprindavo savo sprendimą eiti Dievo keliu ir laimingai gyventi Jam vadovaujant.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Ir akmuo jiems primins“.

Jo turinio įspūdžiais pasidalykite su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Nupieškite tą akmenį, kurį Jozuė pastatė Sicheme. Didelėmis raidėmis užrašykite ant jo įsimintiną eilutę, pakeisdami įvardžius „jūs“ į „aš“, ir pakabinkite matomoje vietoje.

Įsimintiną eilutę mokykitės mintinai.

Melskite, kad Dievas padėtų pasirinkti Jo kelią.

Pirmadienis

Perskaitykite Jozuės 23 skyrių.

Pagalvokite arba pasitarkite su draugais, kokius reikalavimus iškelia darbdavys savo darbuotojams. Ar jūsų gyvenimas atitinka tuos reikalavimus, kurie keliami tikrajam Dievo sekėjui?

Paklauskite suaugusių, kokį svarbų pasirinkimą jie padarė savo gyvenime.

Melskite, kad Dievas padėtų jums būti visada paklusniems Jo valiai.

Antradienis

Perskaitykite Jozuės 24 skyrių.

Pradedant nuo Abraomo, Jozuė perpasakoja Izraelio tautos istoriją. Kokie trys įvykiai šioje istorijoje jums atrodo reikšmingi? Paaiškinkite savo atsakymą.

Kokius reikalavimus Dievas kelia žmonėms, kurie Jam tarnauja?

Melskite ir dėkokite Dievui, kad galite Jam paklusniai tarnauti.

Trečiadienis

Perskaitykite Jokūbo 1, 22–25.

Savo žodžiais paaiškinkite, kaip veidrodžio pavyzdys nurodo skirtumą tarp paklusnumo ir nepaklusnumo.

Giedokite mėgstamą giesmę.

Melskite ir prašykite, kad Dievas parodytų tas gyvenimo sferas, kuriose reikėtų atsisakyti stabų.

Ketvirtadienis

Šventajame Rašte akmenys dažnai panaudojami kaip simboliai. Perskaitykite šias eilutes ir paaiškinkite kiekvieno simbolio reikšmę: Pr 28, 18–22; Apr 21, 19–20; Iz 28, 16; Ps 118, 22–23.

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Jeigu jūs pasiruošęs sudaryti sutartį su Dievu, tai atsineškite į savo kambarį akmenį, kuris primintų jums apsisprendimą ir pasirinkimą.

Melskite ir išsakykite Dievui savo norą Jam tarnauti ir sekti Juo.

Penktadienis

Perskaitykite Rom 6, 17.

Paaiškinkite savo žodžiais, ką reiškia žodžiai „iš širdies“.

Ar paklusnumas Dievui reiškia, kad jūs galite elgtis taip, kaip norite?

Melskitės Dievui, kad Jis duotų jums noro sekti Juo.

11 pamoka

JO ARTUMO PALAIMINIMAS

Įsimintina eilutė: „Bet per Tavo didžią ištikimąją meilę aš įžengiu į Tavo Namus ir iš pagarbios baimės puolu kniūbsčias šventykloje, kur Tu esi garbinamas“ (Psalmė 5, 8).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Samuelio 6 skyrius (1Met 15 ir 16 skyriai).

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą už Jo palaimingą Artumą mūsų gyvenime.

Turbūt kiekvienoje šeimoje būna perkami nauji baldai. Ar jūs savo gyvenime prisimenate tokį momentą? Šiandieną mes sužinosime apie šventyklos baldą, kurį laikė dvi tautos. Vienoje jis stovėjo daugelį metų, o kitoje tik tris mėnesius.

Jau daugelį metų viena Šventojo Rašto eilutė gąsdino žmonės. Tai istorija apie žmogų, vardu Uza, kuris, prisilietęs prie Dievo Skrynios, tuoj pat mirė. Kodėl Dievas tai leido? Iš pirmo žvilgsnio tai atrodo neprotinga ir žiauru. Galų gale Uza norėjo padėti! Bet, jeigu išsamiau panagrinėsime šią istoriją, tai suprasime, kad kalbama ne apie nekaltą auką, o apie žmogų, kuris žinojo tiesą, taisykles ir nepakluso.

Ar prisimenate filistinus? Prisimenate milžiną Galijotą, kurį piemenukas Dovydas nugalėjo? Ir netgi po to, kai Dovydas tapo karaliumi, filistinai vis puldinėjo jo karalystę. Vieno tokio puolimo metu jiems pavyko pagrobti šventąją Dievo Skrynią.

Jie galvojo, kad ji neš jiems sėkmę. Tačiau ji jiems nešė tik nemalonumus. Tada jie išsigando ir nusprendė sugrąžinti Skrynią izraelitams. Ir taip Dievo Skrynias pateko į Abinadabo namus, ten išbuvo dvidešimt metų ir atnešė palaimą tai šeimai. Bet laikui bėgant su Dievo Skrynias imta elgtis kaip su paprastu baldu. Abinadabo sūnums Uzai ir Achjojui ji nebeturėjo jokios vertės.

Tuo metu karaliaus Dovydo armija vėl sumušė filistinus. Dovydas, dėkodamas Dievui, nusprendė, kad laikas Dievo Skrynią grąžinti į Dovydo miestą, tegul ji vėl teikia palaimą savo tautai.

Tada jis pasiuntė trisdešimt tūkstančių žmonių parnešti Dievo Skrynią į specialiai jai paruoštą vietą.

Turbūt jūs prisimenate, kad Skrynios kampuose buvo žiedai, į kuriuos prakišdavo kartis, kad galėtų ją nešti iš vienos vietos į kitą. Niekam nebuvo leista prisiliesti prie Skrynios. Tik kunigai turėjo nešti Skrynią, užsidėję kartis ant pečių, bet prisiliesti prie Skrynios buvo draudžiama. Abinadabo šeima visa tai gerai žinojo, juk jie buvo kunigai! Jie galvojo, kad visa tai neturi reikšmės, bet garsiai to nesakė. Jiems ši Skrynja nustojo buvusi šventa, ji tapo paprastu baldu.

Pagal Dievo nurodymus, ši Dievo Skrynja turėjo būti nešama užsidėjus kartis ant pečių, bet jie nusprendė parvežti ją vežimu pagal filistinų papročius. Uza ir jo brolis ėjo iš abiejų vežimo pusių, visi galvojo, jog jie žino, kaip su Skrynja reikia elgtis.

Kelias buvo nelygus, akmenuotas ir Skrynja vežime pasviravo tai į vieną, tai į kitą šoną. Ir vienu momentu, Skryniai labai pakrypus, Uza išsigando, kad ji gali nukristi. Jis greitai ištiesė savo ranką, kad ją prilaikytų, ir tuojau pat krito negyvas.

Tokiu momentu mes visada užjaučiame Užą. Ir karalius Dovydas gailėjosi, kad taip atsitiko. Juk Uza norėjo tik padėti! Ar ne? Jis gi žinojo, kad Skrynios negalima vežti vežimu, bet tylėjo. Jis žinojo, kad jos negalima liesti, bet prisilietė prie jos. Uza puikiai suprato, ką daro. Jeigu iš pat pradžių jis būtų teisingai pasielgęs, tai nieko nebūtų atsitikę.

Karalius Dovydas sustabdė procesiją. Jis įsakė Dievo Skrynią nunešti į Obed Edomo Gatiečio namus, kuris netoliese gyveno. Ten Skrynja išbuvo tris mėnesius. Per tą laiką Dievas laimino visą jo šeimą. Apie tai išgirdęs, Dovydas suprato, jeigu su Dievu bendrausi nuolankiai ir pagarbiai, tai Jis teikia didžiausias palaimas.

Dovydas nusprendė vėl pernešti Dievo Skrynią į Jeruzalę. Bet dabar jis liepė kunigams nešti ją kartimis ant pečių, kaip buvo liepta Dievo. Kunigai labai atsakingai kišo kartis į žiedus ir kėlė jas ant pečių. Jie žengė žingsnį, po to antrą ir nei vienas nenumirė! Taip jie Dievo Skrynią nunešė į Jeruzalę ir pastatė į jai paruoštą vietą palapinėje.

Kai kitą kartą eisite į bažnyčią, prisiminkite Obed Edomą Gatietį, ir tegu Dievo Artumas jums suteikia palaimingą džiaugsmą. Įsivaizduokite, kad stovite prieš mylinčio Karaliaus sostą, kuris jus pakvietė draugiškam bendravimui.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Jo Artumo palaiminimas“.

Jo turiniu pasidalykite su tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Nupieškite Dievo Skrynią, užrašykite ant jos įsimintiną eilutę ir pakabinkite ją matomoje vietoje.

Įsimintinai eilutei sugalvokite arba pritaikykite melodiją.

Per visą savaitę giedodami įsimintiną eilutę, išmokite ją mintinai.

Melsdamiesi dėkokite Dievui už jūsų bažnyčią, kurioje būna Dievas.

Pirmadienis

Perskaitykite 2 Samuelio 6 skyrių.

Kaip jūs galvojate, kodėl Dievo Skrynios buvimas Obed Edomo namuose teikė jam palaimas? Jūsų nuomone, kokios tai buvo palaimos?

Savo šeimoje apsvarstykite; kaip galėjo Dovydas taip atvirai išreikšti savo džiaugsmą ir tuo pat metu pagarbą Dievui. Pakalbėkite apie įvairius pamaldų vedimo būdus įvairiose kultūrose įvairiais istoriniais momentais.

Melskites ir prašykite Dievo išminties, kaip džiaugsmingai su pagarba Jį garbinti.

Antradienis

Perskaitykite 1 Metraščių 15 ir 16 skyrius.

Sugrįžus Dievo Skryniai, savo džiaugsmą Dovydas išreiškė psalmėje ypatingai dėkodamas (1 Metraščių 16, 8–36).

Pagalvokite, kaip jūsų šeimą laimina Dievas?

Keturiomis eilutėmis užrašykite asmeninę savo dėkingumo psalmę. Per šeimos pamaldas perskaitykite savo ir Dovydo psalmes.

Melsdamiesi dėkokite Dievui už visas palaimas, suteiktas jūsų šeimai.

Trečiadienis

Perskaitykite 2 Samuelio 6, 5.

Pagal tekste nurodytus instrumentus, žodynylyje suraskite tų muzikinių instrumentų paskirtį. Kokiu instrumentu jūs norėtumėte groti?

Pasiklausykite arba patys atlikite tą muziką, kuri jums primena Dievą.

Melskite ir dėkokite Dievui už muziką, kuria mes galime Jį pagarbinti.

Ketvirtadienis

Skaitykite 1 Metraščių 15 ir 16 skyrius.

Dievo Skrynios parsinešimui Dovydas paskyrė trisdešimt tūkstančių žmonių. Įsivaizduokite, kokio didelio masto įvykis! Išvardykite du šiuolaikinius renginius, kuriuose dalyvautų trisdešimt tūkstančių žmonių.

Kas yra bendro ir kuo skiriasi šiuolaikiniai renginiai nuo renginių Dovydo laikais?

Ar jums bažnyčioje pamaldos netapo įpročiu ir paprastos? Ką jūs galėtumėte padaryti, kad sugrąžintumėte pirminį džiaugsmą ir pagarbą?

Melskitės ir prašykite Dievo nurodyti, kaip džiaugsmingai ir pagarbiai tarnauti Jam.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas sužaiskite rolėmis šį Biblijos pasakojimą.

Paaiškinkite, kodėl mirė Uza, prisilietęs prie Skrynios, juk, atrodo, nieko blogo nepadarė.

Ko galime pasimokyti iš šios istorijos?

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Melskitės, kad visada nuoširdžiai ir džiaugsmingai garbintumėte Jį.

12 pamoka

GIEDOK, KALBĖK, DALYKIS

Įsimintina eilutė: „Šlovink Viešpatį, mano siela, ir nepamiršk, koks Jis geras! Jis atleidiš visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas. Jis atperka tavo gyvastį iš kapo ir apgaubia tave meile ir gailėstingumu. Jis sotina tavo gyvenimą gėrybėmis, kad būtum jaunas ir stiprus lyg erelis“ (Ps 103, 2–5).

Tyrinėjimo tekstai: Ps 103 ir 107.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą, išreikšdami dėkingumą už viską, ką Jis mums daro.

Turbūt jums teko girdėti, kaip pastorius bažnyčioje ar mokytojas mokykloje pasakojo, koks jis kadaise buvo blogas žmogus. Galbūt jis praeityje vartojo narkotikus ar vogė. Bet paskui, išgirdęs apie Jėzų, jis tapo krikščioniu ir jo gyvenimas pasikeitė. Tačiau, norint pajusti nuostabią Dievo meilę, nebūtina vartoti narkotikus ar vogti. Būtent apie tai mes ir kalbėsime šios dienos pasakojime.

Karalius Dovydas buvo vienas iš tų žmonių, kuris suprato, kaip svarbu visą gyvenimą tarnauti Dievui. Jis pats asmeniškai patyrė gyvenimo tamsą be Dievo, kuris „atleidžia visas tavo nuodėmes... ir apgaubia tave meile ir gailėstingumu“ (Ps 103, 3–4). Dovydas vertino Dievo meilę. Jis žinojo, kad Dievas gailėstingas, mylintis ir lėtas pykti (Ps 103, 8).

Dovydas savo psalmėse aprašo, kokia didi Dievo ištikimoji meilė. „Kaip aukštai nuo žemės dangūs, taip didi Jo ištikimoji meilė pagarbiai Jo bijantiesiems“ (Ps 103, 11). Nors dangus nuo mūsų toli, bet mes jį matome ta jėga, kuria Dievas apdovanoja mus. O kas atsitiktų, jeigu mes užkurtume laužą ir jo liepsna pasiektų dangų? Ar kas nors atsitiktų? Ne, juk kosmosas beribis. Bet Dievas gali pripildyti jį. Pripildė jį begaline Savo meile, neturinčia ribų.

„Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų Jis išsklaido mūsų nuodėmes“ (Ps 103–12). Žiūrėdami į kompasą, mes matome, kad Rytai visada Rytuose, o Vakarai Vakaruose. Juk mes nebūgštaujame dėl to, kad vieną kartą, pasiėmę kompasą, pamatysime, jog Vakarai atsidūrė Rytuose, o Rytai Vakaruose. Mūsų Žemės magnetiniai poliai yra tiksliai pastatyti vienas priešais kitą. Atsisoję veidu į vakarus, jūs atgręžiate nugarą rytams. Taip ir Dievas mums atleidžia. Jis atleidžia ir užmiršta mūsų nuodėmes, kai mes nuo jų nusigręžiame ir atsisukame veidu į Dievą. Dievas – nuostabus, atlaidus Draugas!

Įsivaizduokime tuos ypatingus nuotykius, kuriuos aprašo karalius Dovydas savo psalmėse. 107 psalmėje aprašo jūreivius, kurie plaukė laivais į jūrą ir matė Viešpaties darbus, Jo nuostabius veiksmus gelmėse“ (Ps 107, 23–24). Tais laikais cinamonas ir druska buvo laikoma prabanga. Kad jų gautų, jūrininkai plaukdavo į tolimas šalis po visą pasaulį. Galbūt ir Dovydas keliavo kartu su jais. Jis gyvai ir aiškiai aprašo laivus, kurie „kilo aukštyn ligi dangaus“, kai „audros... sukeldavo bangas“, po to jie vėl „nėrė žemyn į gelmes, ir širdis jiems stiro iš baimės. Tarsi girti jie svirduliavo ir svyravo, suglumę nebežinodami ką daryti“ (Ps 107, 25–27). Dovydas viską aprašo tartum būtų matęs savo akimis. Tikriausia jūrininkai atrodė kaip girti, stengdamiesi išlaikyti lygsvarą svyruojančiam laive.

O kai jūrininkai prašo nutildyti audrą, Dievas išklauso jų maldą ir audra nurimsta. „Jie džiaugiasi nurimusia jūra, ir Jis nuvedė juos į jų prekybos uostą“ (Ps 107, 30). Šis kontrastas tarp siaubo ir ramybės parodo, kaip Dievas stebuklingai pašalina baimę ir liūdesį.

Pamaldos mums teikia emocinius jausmus ir parodo, kaip Dievas mus globoja. Prisiminkite ir užrašykite tuos palaiminimus, kuriuos Dievas jums suteikė, ir išreikškite Jam dėkingumą ir pripažinimą.

Pradėkite nuo savo šeimos. Prisiminkite sveikatą, regėjimą, maistą, draugus, gėrį kiekvienoje situacijoje, nuostabų gyvenimą danguje ir t.t. Ką jūs jaučiate visa tai prisimindami? Argi tai baimė? Ne, žinoma, ne! Ir mums to užtenka, kad galėtume tarnauti Dievui, savo geriausiam Draugui visoje Visatoje.

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Giedok, kalbėk, dalykis“.

Jo turiniu pasidalykite su savo tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Iškirpkite iš popieriaus rutulį, ant jo užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite matomoje vietoje. Mokykitės mintinai įsimintiną eilutę.

Giedokite savo sukurtą giesmę pagal 103 psalmės žodžius.

Melskitės ir garbinkite Dievą už Jo gerumą ir meilę.

Pirmadienis

Perskaitykite 103 psalmę.

Iš šios psalmės išrinkite žodžius, kurie reiškia:

1. Dievo meilė niekada neišnyks.
2. Dievas galingas.
3. Dievas teisingas, teisingas.

Išeikite pasivaikščioti ir su kompasu nustatykite, kurioje pasaulio pusėje matosi jūsų namų stogas. Prisiminkite, kokia yra didi Dievo meilė jums.

Melskitės ir giedokite Dievui už Jo begalinę meilę.

Antradienis

Perskaitykite 107 psalmę.

Išvardykite visus pasaulio vandenynus ir mažiausia septynias jūras. Ar jūs kada nors plaukėte laivu? Kaip jūs jautėtės audros metu?

Ar tą minutę norėjote garbinti Dievą?

Savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje, panaudodami du žodžius, užrašykite penkis sakinius, ką Dievas asmeniškai jums padarė. Kiekvienas sakinytis turi prasidėti žodžiu „Dievas“, po jo turi būti veiksmažodis, pavyzdžiui „guodžia“ arba „padrąsina“ ir t.t.

Melskitės, garbinkite ir dėkokite Dievui už tai, kad Jis padėjo jums ypač sunkiu metu.

Trečiadienis

Perskaitykite 91 psalmę. Nupieškite iliustraciją arba seriją piešinėlių pagal pažadėtas palaimas gyvenantiems Aukščiausiojo pastogėje (Ps 91, 1).

Savo piešinius parodykite tėvams ir draugams. Papasakokite jiems apie Dievo gerumą, kurį jūs jaučiate. Paprašykite, kad ir jie papasakotų, kaip Dievas išreiškia Savo gerumą jų gyvenime.

Savo žodžiais perrašykite įsimintiną eilutę ir kaip paskatinimą nusiųskite tam, kuris to trokšta.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūsų nusiųsta žinutė taptų palaima tam žmogui.

Ketvirtadienis

Parašykite psalmę ar giesmę, pašvęstą Dievui. Toje psalmėje asmeniškai išreikškite dėkingumą Dievui už tai, ką Jis padarė jūsų gyvenime.

Tą psalmę įdėkite į Bibliją ir dažnai ją skaitykite. Perskaitykite

1 Tesalonikiečiams 5, 18.

Kada geriausia garbinti Dievą? Kai labai sunku? Pagal duotą tekstą, kada mes turime dėkoti Dievui?

Melskitės ir dėkokite Dievui už visas palaimas jūsų gyvenime. Dėkokite Jam ir už sunkumus, kurie jums padeda dvasiškai augti.

Penktadienis

Mintinai persakykite įsimintiną eilutę. Per savo šeimos pamaldas perskaitykite 103 psalmę.

Po to paprašykite šeimos narių, kad kiekvienas užrašytų ant popieriaus lapo dėkingumo žodžius Dievui už konkrečias palaimas. Po to surinkite visus lapelius ir perskaitykite juos garsiai kaip šlovinimo giesmę. Iš jų sudarykite plakatą ir pakabinkite jį matomoje vietoje, kad primintų tas palaimas, kurias teikia Dievas.

Melskitės ir dėkokite Dievui už visas palaimas, Dievo duotas visai šeimai. Paprašykite, kad Jis padėtų niekada jų nepamiršti.

13 pamoka

VIENAS PUSLAPIS IŠ DIENORAŠČIO

Įsimintina eilutė: „Taipgi, kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja“ (2Kor 5, 17).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Kor 5, 17; Kol 2, 6–7; Jok 2, 14–17.

Pagrindinė mintis: Kai mes save pavadame Jėzui, Jis keičia mūsų gyvenimą.

Būti vestuvėse – tai puiku! Apeigos ir vestuvių puota – tai nuostabu. Bet kas gi priveda iki vestuvių? Ką reiškia visam gyvenimui prisiekti ištikimai mylėti? Kažkuriuo tai požiūriu vestuvės mums primena, kaip mes pašvenčiame savo gyvenimą Jėzui.

Brangusis Dienorašti!

Rytoj didžiulė įsimintina diena. Aš tiesiog patikėti negaliu, kad rytoj Giedrė visam laikui ir negrįžtamai ištekės! Kaip tai gali būti, kad mano sesuo, su kuria aš visą gyvenimą pragyvenau vienuose namuose, ištekės ir taip paprastai išeis?! Juk ji jau niekada nebesugrįš į namus! Nors, žinoma, ji užvažiuos pas mus į svečius, bet ji jau niekada nebebus paprastai mano seserimi, niekada neišvays manęs iš vonios, nebekovos su manim dėl televizoriaus pultelio.

Šiandien vakare mes eįjome į bažnyčią, kur repetavo vedybų apeigas. Šiandien mes nebuvome pasipuošę vestuvių rūbais. Buvome apsirengę paprastai. Netgi kažkodėl buvo nedrąsu taip vaikščioti po sceną. Man buvo paskirta vieta ant gabalėlio permatomos lipnios juostos... Rytoj, kai aš ten stovėsiu, į mane žiūrės visi, esantys bažnyčioje. Tikiuosi, kad aš nepaslysiu, ir su manimi nieko blogo neatsitiks!

Man patinka Marius, bet man nepatinka, kad jis „pasivagia“ mano seserį. Giedrė sako, kad jis jos nevagia. Ji pati nori tapti jo žmona ir išeiti iš namų. Kartą mes su ja važinėjome dviračiais į parką, medžių pavėsyje pasitiesėme paklodę ir ilgai apie tai kalbėjome. Giedrė sakė, kad vestuvės panašios į tai, kaip mes savo širdį atiduodame Jėzui. Ji sakė, kad kai išteki ar vedi, viskas pasikeičia. Tu priklausai savo vyrui, o jis priklauso tau. Lygiai taip pat, kai tu myli Jėzų – tu priklausai Jam, o Jis priklauso tau.

Giedrė sakė, kad kai išteki, tai darai viską, kad įtiktum savo vyrui, todėl, kad tu jį myli ir nori, kad jis būtų laimingas. Pavyzdžiui, ruoši jo mėgstamą valgį, kartu su juo klausais jo mėgstamos muzikos, plauni indus, skalbi drabužius, nors visa tai ir neįdomu. Marius netgi atidaro mašinos dureles Giedrei, nors ji pati gali atsidaryti, bet jai tai patinka.

Tai panašu, kaip mes elgiamės su Jėzumi ir ko Jėzus nori iš mūsų. Galbūt kartais nesinori taip elgtis, bet elgiamės, kad Jį pradžiugintume.

Giedrė pasakojo, kad Jėzus taip pat nori mus pradžiuginti. Jis nuolatos siunčia mums Savo palaiminimus. Giedrė sako, kad Marius – tai Dievo dovana ir palaima.

Kai išteki, tu visada atstovauji vyro pusei. Turiu omenyje tai, jeigu kas nors nori pasijuokti iš jo ir dar ko nors, tai tu jį gini ir sakai: „Ei! Jūs neturite teisės taip kalbėti apie mano vyrą“. Taip pat kai šaiposi iš Jėzaus, jūs visada jį ginate. Jūs visada Jo pusėje. Aš manau, kad tai puiku! Tavo vyras taip pat visada bus tavo pusėje ir neleis tavęs skaudinti, jūs visada būsite vienoje komandoje.

Giedrė sakė, kad kai išteki, tai jau nebegalėsi pasielgti taip, kaip sugalvosi. Šeimoje negalima būti egoistu, juk tu myli savo vyrą (gaila, kad ji nesielgė taip gyvendama su manimi). Aš jai pasakiau, jeigu kas nors mane taip būtų mylėjęs, kaip ji pasakojo, tai ir aš nebūčiau egoiste.

Giedrė sakė, kad ištekėjusi tu turi gyventi su vyru, kurį tu labiausiai myli. Taip pat, kai tu atiduosi savo širdį Jėzui, tu žinai, kad gyvensi su Juo amžinai ir laimingai.

O! Žiūrėk, kiek aš daug sužinojau apie šeimyninį gyvenimą! Galbūt man rytoj vietoj pastoriaus pasakyti pamokslą, a? (Juokauju).

Labanakt, Dienorašti!

P.S. Žmonėms tenka laukti kol užaugs ir galės vesti, tekėti. Aš džiaugiuosi, kad man nereikia laukti taip ilgai, kad galėčiau atiduoti savo širdį Dievui. O čia juk svarbiau, negu vestuvės!

Sabata

Perskaitykite pasakojimą „Vienas puslapis iš dienoraščio“.

Jo turinio įspūdziais pasidalykite su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Mintinai mokykitės įsimintina eilutę.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tą momentą, kai jūs save pašventėte Jėzui. Jeigu jūs šito dar nepadaryte, tai galbūt atėjo laikas tai padaryti.

Melskitės ir pašvęskite save Jėzui.

Pirmadienis

Perskaitykite 2 Kor 5, 17.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip tapote „nauju kūrinium“, kai priėmėte Dievą.

Nupieškite save „iki“ Dievo pažinimo ir „po“.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad jūs taptumėte tokiu žmogumi, kokį nori matyti pats Dievas.

Antradienis

Perskaitykite Kol 2, 6–7.

Išeikite pasivaikščioti ir atkreipkite dėmesį į medžių šaknų dydį, kurios matosi iš po žemės. Įsivaizduokite, kiek giliai jos įsiskverbia į žemę.

Koks jūsų mėgstamiausias medis? Iš enciklopedijos sužinokite apie jį viską, jo šaknų sistemą. Mes turime įsišaknyti Jėzuje. Kokios turėtų būti tos šaknys?

Melskitės ir prašykite Jėzaus, kad Jis didintų jūsų norą pasišvęsti Jam.

Trečiadienis

Perskaitykite Jok 2, 14–17.

Kur pasireiškia jūsų tikėjimas? Ar aplinkiniai žmonės mato, kad jūs pasišventėte Jėzui?

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo nurodyti jums kelius ir būdus, kaip dalykiškai išreikšti savo tikėjimą.

Ketvirtadienis

Užrašykite tas gyvenimo sferas, kuriomis jūs pasišventėte. Pavyzdžiui, rytiniai pratimai, grojimas muzikos instrumentu, mokymasis, namų ruošia ir t.t.

Ar jums buvo lengva šiuos įsipareigojimus atlikti? Ar visada juos įvykdote? Kaip jūs jaučiatės, kai jums nepasiseka?

Pagalvokite, į ką būtų panašus krikščioniškas gyvenimas, jeigu mes neturėtume įsipareigojimų Dievui?

Melskitės ir prašykite Dievo, kad žmonės matytų jūsų pasišventimą Jam tarnauti.

Penktadienis

Peržiūrėkite savo tėvų vestuvines nuotraukas.

Paklauskite savo tėvų, kokius vestuvinius pažadus jie sakė vienas kitam? Ką jie vienas kitam kalbėjo, kai nutarė sujungti savo gyvenimus? Ar jie dažnai prisimena savo pažadus.

Mintinai pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo, kad padėtų jums savo laiku pasirinkti tinkamą gyvenimo draugą.